

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9517100089
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Králik
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2017:9517100089.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Králika a členov senátu Zdenky Cabanovej a JUDr. Oldřicha Kozlíka, v trestnej veci proti N. G. a spol., obžalovanému pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), § 140 písm. a) Trestného zákona a iné trestné činy, na hlavnom pojednávaní dňa 20. decembra 2017 takto

rozhodol:

obžalovaní

N. G., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom XXX XX F., W. cesta XXXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

I. M., nar. XX.XX.XXXX v H. H., trvale bytom XXX XX F., G. XX, adresa na doručovanie XXX XX B., J. R. C. XXX/XX,

V. R. nar. XX.XX.XXXX v R., adresa na doručovanie XXX XX B., J. R. C. XXX/XX,

N. R., nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom XXX XX F., Y. nábrežie XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v A. na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

sa uznávajú za vinných, že

1.) obžalovaní N. G., I. M., V. R., N. R.

po tom, čo s vopred uváženou pohnútkou v úmysle usmrtiť a zachovať si tým prísun peňažných prostriedkov a získať aj ďalší majetkový prospech pre seba a pre blízke osoby, I. M. zosnovala usmrtenie poškodeného N. R., nar. XX.XX.XXXX, s týmto úmyslom následne oboznámila svoju matku V. R., ktorá v úmysle tento plán zrealizovať ho sprostredkovala N. R., ktorý ho odsúhlasil a v presne nestotožnenom čase osobne vyplatil N. G. za realizáciu uvedenej vraždy v hotovosti 7.000 Eur, následne N. G. a I. M. usmrtenie poškodeného vykonali tak, že v presne nezistenom čase v období od večerných hodín dňa 05.04.2014 najneskôr do ranných hodín dňa 06.04.2014 po tom, čo v suteréne rodinného domu na Kuzmányho nábreží č. XXXX/XX vo Zvolene vypli poistky, aby vylákali poškodeného N. R. von z bytu, následne N. G. vošiel proti vôli poškodeného do jeho bytu na prvom poschodí a nestotožnenou krátkou guľovou zbraňou kal. 7,65 mm trikrát do neho vystrelil a spôsobil mu jedno strelné poranenie hlavy v oblasti ľavého oka a dve strelné poranenia brucha vľavo s následkom úrazového šokového stavu so stratou krvi mimo cievne riečisko so zakrvácaním dutiny brušnej s ťažkým pomliaždením najmä spodiny ľavého spánkového laloka a nevyhnutným ťažkým otrasom mozgu po strelných poraneniach hlavy, hrotu srdca a osrdcovníkového vaku, ľavých pľúc a ľavej kľúčnej kosti a mezentéria v dutine brušnej, ako následok viacpočetných zástrelov dutiny lebečnej, hrudnej a brušnej, pričom týmto zraneniam poškodený na mieste podľahol a jeho telo bolo nájdené dňa 07.04.2014 v čase asi o 09:00 h,

2.) obžalovaný N. G.

asi dva týždne pred jeho zadržaním v tejto trestnej veci za skutok v 1.) bode rozsudku, na presne nestotožnenom mieste v meste Sereď pre vlastnú potrebu kúpil za sumu 30-40 Eur bielu kryštalickú látku, ktorú následne prechovával v obytnom priestore garáží a dielni nachádzajúcich sa v obci Budča, okres Zvolen, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú.: Budča, parc. č. XXXX/X, súp. č. XXX, pričom dňa 10.08.2016 v čase o 13.06 h počas realizácie domovej prehliadky označeného obytného priestoru túto bielu kryštalickú látku uloženú v injekčnej striekačke dobrovoľne vydal s vyjadrením, že ide o látku pervitín, pričom znaleckým posudkom Kriministicko - expertízneho ústavu PZ, odbor kriminalistika - prírodovedné skúmanie, Slovenská Ľupča, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2016/2538 zo dňa 05.10.2016 bola táto látka o hmotnosti 0.95 g identifikovaná ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu s obsahom metamfetamínu 36,8% hmotnosti (báza) - 350 mg čistej látky, ktorá zodpovedá 9 až 35 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

v 1.) bode rozsudku

obžalovaný N. G.

iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou a spáchal uvedený čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal uvedený čin voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

obžalovaná I. M.

úmyselne zosnovala, aby iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, spáchala uvedený čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a v úmysle získať majetkový prospech,

obžalovaná V. R.

úmyselne naviedla iného, aby iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, spáchala uvedený čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a v úmysle získať majetkový prospech,

obžalovaný N. R.

úmyselne požiadal iného, aby iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, spáchal uvedený čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a v úmysle získať majetkový prospech,

v 2.) bode rozsudku

obžalovaný N. G.

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu,

t ý m s p á c h a l i

v 1.) bode rozsudku

obžalovaný N. G.

obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) U. zákona, zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaná I. M.

účastníctvo formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a), k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. f), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaná V. R.

účastníctvo formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b), k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. f), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný N. R.

účastníctvo formou objednávateľstva podľa § 21 ods. 1 písm. c), k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. f), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,
v 2.) bode rozsudku
obžalovaný N. G.
prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný N. G. podľa § 144 ods. 2, s poukazom na § 37 písm. h), a s použitím § 38 ods. 2, ods. 7, ods. 8, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere d v a d s a ť p ä ť rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 1T/165/2015-62 doručenému obvinenému dňa 07.03.2016 z r u š u j e výrok o treste povinnej práce vo výmere stopäťdesiat hodín, uloženého pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako aj zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného N. G. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému N. G. ukladá ochranný dohľad na t r i roky.

Obžalovaná I. M. podľa § 144 ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j) a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere d v a d s a ť p ä ť rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú I. M. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej I. M. ukladá ochranný dohľad na t r i roky.

Obžalovaná V. R. podľa § 144 ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j), § 37 písm. h) a s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere d v a d s a ť p ä ť rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 4T/9/2017-395 doručenému obvinenej dňa 12.04.2017 z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody vo výmere troch rokov s uložením probačného dohľadu s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky a s povinnosťou v skúšobnej dobe nahradiť dlh štátnemu rozpočtu SR, v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica, vo výške 5.448,22 Eur a tiež trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na sedemdesiatdva mesiacov, uloženého pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ako aj zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú V. R. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona obžalovanej V. R. ukladá trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na š e s ť rokov.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej V. R. ukladá ochranný dohľad na t r i roky.

Obžalovaný N. R. podľa § 144 ods. 2, s poukazom na § 37 písm. h) a s použitím § 38 ods. 2, ods. 7, ods. 8, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere d v a d s a ť p ä ť rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/86/2017-236 vyhláseného dňa 27.09.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.11.2017 sp. zn. 3 To 128/2017 z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uloženého pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ako aj zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného N. R. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému N. R. ukladá ochranný dohľad na tri roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú V. B., nar. XX.XX.XXXX. vo F.e, trvale bytom XXX XX Zvolen, T., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku je od 10.05.2017 pod sp. zn. BB-4T/13/2017 vedená trestná vec proti N. G. a spol., obžalovanému pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2, písm. d), písm. e), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), § 140 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. V tejto veci bola obžaloba podaná prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR v Bratislave dňa 10.05.2017 č.k. VII/1 Gv 97/16/1000-139.

Na hlavných pojednávaniach, ktoré sa vykonali v termínoch 03.07.2017, 04.07.2017, 24.07.2017, 25.07.2017, 07.08.2017, 08.08.2017, 09.08.2017, 06.09.2017, 02.10.2017, 03.10.2017, 16.10.2017, 17.10.2017, 20.10.2017 a 20.12.2017 súd vykonal v merite veci rozsiahle dokazovanie, a síce vypočutím všetkých 4 obžalovaných, vykonaním výsluchov 37 svedkov, výsluchom znalca, prečítaním 14 znaleckých posudkov a listinných dôkazov zažurnalizovaných v trestnom spise.

K 1.) bodu rozsudku

Obžalovaní N. G., I. M., V. R., N. R. po tom, čo s vopred uváženou pohnútkou v úmysle usmrtiť a zachovať si tým prísun peňažných prostriedkov a získať aj ďalší majetkový prospech pre seba a pre blízke osoby, I. M. zosnovala usmrtenie poškodeného N. R., nar. XX.XX.XXXX, s týmto úmyslom následne oboznámila svoju matku V. R., ktorá v úmysle tento plán zrealizovať ho sprostredkovala N. R., ktorý ho odsúhlasil a v presne nestotožnenom čase osobne vyplatil N. G. za realizáciu uvedenej vraždy v hotovosti 7.000 Eur, následne N. G. a I. M. usmrtenie poškodeného vykonali tak, že v presne nezistenom čase v období od večerných hodín dňa 05.04.2014 najneskôr do ranných hodín dňa XX.XX.XXXX po tom, čo v suteréne rodinného domu na Kuzmányho nábreží č. XXXX/XX vo Zvolene vypli poistky, aby vylákali poškodeného N. R. von z bytu, následne N. G. vošiel proti vôli poškodeného do jeho bytu na prvom poschodí a nestotožnenou krátkou guľovou zbraňou kal. 7,65 mm trikrát do neho vystrelil a spôsobil mu jedno strelné poranenie hlavy v oblasti ľavého oka a dve strelné poranenia brucha vľavo s následkom úrazového šokového stavu so stratou krvi mimo cieвне riečisko so zakrvácaním dutiny brušnej s ťažkým pomliaždením najmä spodiny ľavého spánkového laloka a nevyhnutným ťažkým otrasom mozgu po strelných poraneniach hlavy, hrotu srdca a osrdcovníkového vaku, ľavých pľúc a ľavej kľúčnej kosti a mezenteria v dutine brušnej, ako následok viacpočetných zastrelov dutiny lebečnej, hrudnej a brušnej, pričom týmto zraneniam poškodený na mieste podľahol a jeho telo bolo nájdené dňa 07.04.2014 v čase asi o 09:00 h.

Obžalovaný N. G. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2017 (zv. 17 č.l. 3375) podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. V priebehu výsluchu pred súdom (zv. 17 č.l. 3377-3380) dokazoval, že obžalovaných I. M. pozná dobre a obžalovaných V. R. a N. R. pozná len z videnia. Ku skutku v spontánnej časti výpovede uviedol, že v lete v roku 2013 sa zoznámil s I. M. a následne sa spolu stretávali 2 až 3 mesiace. Ona chodievala k nemu. Niekedy ju on odviezol pred pohrebníctvo, ale nikdy nebol vo dvore ani vnútri v dome. Po nejakom čase sa dozvedel, že bol zavraždený N. R.. Ani nevedel, že to bol N. R. starší, lebo nepoznal ani N. R. mladšieho.

Na otázky prokurátora uviedol, že s I. M. sa zoznámil v jeho autoservise v Budči, keď tam prišla so svojim strýkom I. R., ktorému opravoval vozidlo. V rokoch 2001 až 2003 bol majiteľom erotického salónu v Babinej, ktorý predal bratovi I. G.. Potom ho asi pred ôsmimi rokmi predal aj on. Nevie o tom, že by I. M. poskytovala erotické služby, v tom čase už mala malé dieťa. K rodinným pomerom v rodine R. uviedol, že nevie o tom, že by I. M. brala drogy alebo pila alkohol. Spolu sa schádzali vyslovene len na sex, čo trvalo jeden až dve hodiny. Potom sa dozvedel, že M. sa vydala do Levíc. V roku 2016 sa znovu začali stretávať, vtedy si aj telefonovali. Z jej rodiny osobne nikoho nepoznal. O jeho vzťahu k I. M. v jeho rodine nevedel nikto a nezdôveril sa ani bratovi I. G..

Mal aj zbrojný preukaz dovtedy, kým nebol v tejto veci zadržaný. To preto, lebo vtedy bol majiteľom erotického salónu. Vo svojom autoservise v Budči, ktorý prevádzkoval sám, robil rôzne opravy, najmä vozidiel veteránov.

K svojim finančným pomerom v roku 2014 uviedol, že z autoservisu a z odťahovej služby, ktorú robil pre svojho brata po celom Slovensku mu vychádzalo 800,- až 1.000,- Eur mesačne. K finančným pomerom I. M. v tom čase sa vyjadriť nevedel. Nič takého pri stretnutiach nepreberali, nerozprávali sa ani o rodine, spájali ich iba sex.

Ku svojim finančným výdavkom v roku 2014 uviedol, že má maloletého syna, ktorému mesačne prispieva sumou 100,- až 200,- Eur. On drogy pravidelne nebral, len príležitostne pervitín, čo ho stálo mesačne 100,- až 150,- Eur.

O smrti poškodeného sa dozvedel z médií a tiež od kamaráta, ktorý sa už vtedy stretával s I. M.. Jeho oslovujú menom S.. Nevedel sa vyjadriť, čo robil od 4. do 6. apríla 2014.

Na otázky obhajcov obžalovaný N. G. uviedol, že už v čase, keď sa stretával s I. M. mal aj inú známosť. Vždy mal 2 aj 3 známosť naraz. S I. M. sa stretávali za účelom vykonania súložie a to v byte v Budči, ktorý sa nachádzal nad autoservisom. Možno 2 až 3 krát sa stalo, že sa stretli u nej v byte pri starej nemocnici vo Zvolene.

V roku 2014 mal v legálnej držbe 2 pištole kalibru 9 mm, 1 malorážkovú pušku a 1 malorážkovú pištoľ. Tieto zbrane takmer vôbec nepoužíval, boli uskladnené v autoservise v Budči, v trezore, ktorý sa nachádzal v kancelárii autoservisu. Do trezoru mal prístup len on. O tom, že N. R. je otcom I. M. mu došlo vtedy, keď sa spolu stretávali a keď ju doviezol pred pohrebníctvo a ona mu povedala, že ide dať svoje dieťa rodičom. Vtedy videl na dvore muža a ženu a došlo mu, že to budú asi jej rodičia.

Od spoluobžalovaných v tejto trestnej veci nikdy nedostal žiadne finančné prostriedky. V roku 2014 nedostal od nikoho sumu 7.000,- Eur vcelku alebo po častiach.

Obžalovaná I. M. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2017 (zv. 17 č.l. 3375) podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásila, že je nevinná. V priebehu výsluchu pred súdom (zv. 17 č.l. 3380-3384) dokazovala, že V. R. je jej mama, N. R. je manžel jej mamy a N. G. pozná od roku 2012, resp. 2013. V spontánnej časti výsluchu uviedla, že ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu nič nevie, a preto sa k tomu nemá čo vyjadriť.

Na otázky prokurátora dokazovala, že poškodeného vôbec nepoznala a nikdy sa s ním nerozprávala. V pohrebníctve vo Zvolene žila jej matka od roku 2010 alebo 2011 do roku 2014 alebo 2015 spolu s N. R.. Mama tam aj pracovala. K svojim majetkovým pomerom uviedla, že nikdy nemala žiadne majetkové problémy. V roku 2012 si čiastočne zarábala a určitý čas ju živil jej priateľ Q. G.. V tom roku bola na materskej dovolenke, počas ktorej si vypomáhala ako kaderníčka a upratovačka. Školu prerušila v 17-tich rokoch a potom 4 roky pracovala v Bratislave ako čašníčka a to bol jej stabilný príjem. Školu si dokončila externe výučným listom.

V rokoch 2012 až 2014 neposkytovala sex za peniaze a nerobila to ani jej mama V. R.. Matka však bola závislá na hracích automatoch, čo aj videla a navyše brala aj drogy. Ona automaty nehrala, ale občas brala pervitín, možno jeden až dvakrát do mesiaca. Drogy bral aj jej ujo I. R.. O tom, že matka brala drogy jej hovorili aj starí rodičia, ktorí sa na jej matku sťažovali s tým, že má veľa dlhov. Pokiaľ obžalovaná potrebovala požičať peniaze, požičala jej matka a vždy bol pri tom aj jej manžel N. R.. To bolo tak dvakrát do mesiaca po 50,- Eur. Od N. G. si peniaze nepožičiavala. Aj ona potvrdila vzťah s N. G. v roku 2012, resp. 2013, v období pol roka, ktorý vzťah bol vždy len o sexe. Ten vykonávali u neho doma. Iné veci počas toho nepreberali. Jej priateľ Q. G. vedel o N. G., ale nevedel, že s ním mala vzťah o sexe. S N. G. ju zoznámil strýko I. R., ktorému N. G. v autoservise v Budči opravoval vozidlo. N. G. oslovovala familiárne S..

Obžalovaná ďalej dokazovala, že vedela aj o spore poškodeného so svojim synom N. R., pričom išlo o vrátenie daru rodinného domu. O smrti poškodeného sa dozvedela vtedy, keď sa to stalo, lebo pri prechádzke s dcérou a Q. G. po meste pri pohrebníctve zbadali sanitky, policajtov a novinárov z TV Markíza a TV JOJ. Matka V. R. jej vtedy povedala, že N. R. našli mŕtveho. Na otázku, čo robila v čase od 4. do 6. apríla 2014 obžalovaná uviedla, že bola doma s dcérou.

V autoservise v Budči pracoval N. G. sám, zamestnancov nemal. Jeho brata I. G. obžalovaná nepozná, nikdy sa s ním nestretla. O zavraždení poškodeného sa s N. G. nerozprávala a ani s matkou V. R. a jej manželom N. R. nebola pri takom rozhovore, pri ktorom by sa rozoberal možný páchatel.

Na otázky obhajcov obžalovaná I. M. uviedla, že v roku 2014 žila s Q. G. vo Zvolene na Y. nábreží, čo bolo neďaleko pohrebníctva, kde žila jej matka s N. R.. Pešou chôdzou to bolo asi 5 minút. Ona v pohrebníctve nikdy nebývala. C. R. a N. R. pozná, sú to dcéry obžalovaného N. R.. Nikdy s nimi nemala nijaký problém. Stalo sa, že C. R. jej strážila dcéru v byte na Y. nábreží.

S manželom svojej matky N. R. sa snažila vychádzať dobre, oslovovala ho otec. Jej biologickým otcom je však V. I., v súčasnosti sa volá H..

Problémy v rodine R. nastali vtedy, keď sa C. R. a N. R. nasťahovali do pohrebničníctva, čo bolo niekedy v roku 2014. Oni štvili N. R. proti jej matke. Zdôvodnila to tým, že zrejme obidve zacítili prísun peňazí a majetku, lebo predtým počas bežných návštev v pohrebničníctve to bolo vždy v pohode.

Ku vzťahu jej matky V. R. s obžalovaným N. R. v roku 2014 obžalovaná I. M. uviedla, že vtedy sa už dosť často hádali kvôli peniazom, lebo jej matka hrala na automatoch.

Rodinných osláv sa obžalovaná I. M. nezúčastňovala, okrem oslavy v deň svadby svojej matky s N. R.. Aj vtedy sa dlho nezdržala, lebo mala doma dcéru. K oslave, ktorá sa uskutočnila 05.04.2014 v Očovej uviedla, že sa jej nezúčastnila, lebo bola s dcérou.

Obžalovaná V. R. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2017 (zv. 17 č.l. 3375) podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásila, že je nevinná. V priebehu výsluchu pred súdom (zv. 17 č.l. 3384-3389) dokazovala, že I. M. je jej dcéra a N. R. je manžel. N. G. pozná len z videnia a z počutia dcéry I. M.. V spontánnej časti výsluchu uviedla, že sa nevie vyjadriť k tomu, ako došlo k usmrteniu poškodeného. Od N. R. mala vedomosť o tom, že on podozrieval z vraždy Z. D. a C. C..

Na otázky prokurátora uviedla, že s N. R. sa zoznámila koncom roka 2010, resp. začiatkom roka 2011 v byte svojej kamarátky. Je to výnimočný človek, ktorý jej pomohol vtedy, keď mala finančné ťažkosti. V ich vzťahu bolo všetko v poriadku dovtedy, kým do pohrebničníctva neprišli bývať jeho dve dcéry z prvého manželstva.

Ku vzťahu k hracím automatom obžalovaná uviedla, že na nich nebola závislá. Začala s tým v roku 2014, vtedy, keď sa k nim nasťahovali dcéry jej manžela C. R. a N. R.. V herni mala kamarátku, ktorá tam pracovala. Po sobáši s obžalovaným N. R. si urobila živnosť a spolu s ním viedli pohrebničníctvo. Obžalovaný vedel o jej finančných problémoch pred uzavretím manželstva, mala dlhy a úvery z minulých vzťahov. Peniaze si požičiavala už vtedy od zamestnancov pohrebničníctva I. E. a U. D..

Pokiaľ sa s obžalovaným hádali, neboli to hádky kvôli peniazom, ale kvôli jeho dcéram. Oni jedna na druhú žiarlili kvôli peniazom. Vykrikovali, že peniaze patria im, a preto huckali proti nej svojho otca.

K spravovaniu finančných prostriedkov v pohrebničníctve obžalovaná uviedla, že všetky peniaze mal na starosti obžalovaný N. R.. Keď si od neho peniaze pýtala, vždy jej dal. V pohrebničníctve robila smútočné obrady. K prevodu majetku pohrebničníctva na C. a N. R. došlo podľa obžalovanej z dôvodu daňovej kontroly a jej následkov. Ich účtovníčka Z. O. upozornila obžalovaného N. R., že všetky papiere v pohrebničníctve nie sú v poriadku, že niektoré pohreby boli zatajované a že by bolo vhodné vlastnícky podiel na niekoho prepísať. Pohrebničníctvo vtedy dostalo od daňového úradu pokutu 60.000,- Eur.

Po odchode z pohrebničníctva, čo zabezpečili C. a N. R., ktoré obžalovanú vyhodili, táto odišla do rodičovského domu v Očovej. S N. R. sa však dohodli, že ho bude chodiť navštevovať cez víkendy. O spore o vrátenie daru rodinného domu N. R. a jeho otca sa dozvedela z rozprávania obžalovaného. Ona to cítila tak, že poškodený sa nahneval, keď z domu odišla bývalá priateľka jej manžela Z. D. s ktorou si rozumel. Vedela aj o tom, že Z. D. mala blízko k poškodenému, lebo sa dohadovali, že keď mu vráti dar - rodinný dom, tak si spolu otvoria pohrebničníctvo.

K obžalovanému N. G. uviedla, že ho videla asi iba dvakrát, keď jej dcéra I. M. spomínala, že ju doviezol S. z Budče. Dvakrát s ním komunikovala SMS-kou. Číslo jej dala jej známa. Správy mu poslala za účelom predaja sexuálnych pomôcok.

Ku vzťahu obžalovaného N. R. s poškodeným uviedla, že vedela o tom, že sa navzájom nerozprávajú a keď, tak sa hádali. Neznášali sa, lebo poškodený bol taký zvláštny, skôr bol samotár, ktorý nikde nechodil. Mal iba dvoch kamarátov. Jeden býval v Očovej.

K víkendy keď sa stal skutok uviedla, že vtedy mal jej otec N. Q. R. narodeniny. Spolu s obžalovaným N. R. odišli na oslavu do Očovej v piatok alebo v sobotu. Späť do Zvolena sa vrátili okolo polnoci. Potom v ten pondelok bol poškodený nájdený mŕtvy svojím kamarátom C. T.. Ten vtedy dobehol do kancelárie a povedal im, že starý pán leží v kaluži krvi. Povedal, že pri poškodenom našiel aj nábojnicu, aby sme hore radšej ani nešli a volali políciu. Ona potom volala políciu a keď došla, dala si tabletku a zaspala.

Na otázky obhajcov dokazovala, že v byte poškodeného sa našli fotky nahej Z. D.. Tej poškodený dal 10.000,- Eur. Keď Z. D. chodila za poškodeným, obžalovaného N. R. to rozčuľovalo. Fotky Z. D. spolu s ostatnými odniesla vyšetrovateľovi, ktorý ju poprosil, že keď niečo nájdu v byte poškodeného, aby mu to odovzdali. Fotky našla pri riadení asi týždeň po jeho pohrebe. Ako sa fotka dostala do bytu poškodeného sa vyjadriť nevedela.

Obžalovaná uviedla, že mala vedomosť, že v roku 2016 obžalovaný N. R. dostal od niekoho výhražný list, ktorý odniesol na políciu.

K finančnej situácii dcér obžalovaného z prvého manželstva C. a N. R. obžalovaná uviedla, že tá nebola dobrá. C. prišla z Írska bez akýchkoľvek vecí a N. stratila byť v Žiari nad Hronom. Obžalovaná najprv chcela, aby prišli byvať k nim do pohrebničníctva a tak sa lepšie zblížili s otcom, obžalovaným N. R.. Potom to dospelo k záveru, že vlastne ony ju vyhodili z domu.

Obžalovaný N. R. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2017 (zv. 17 č.l. 3375) podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. V priebehu výsluchu pred súdom dňa 04.07.2017 (zv. 17 č.l. 3392-3399) dokazoval, že V. R. je jeho manželka, I. M. je jej dcéra a ukazujúc na obžalovaného N. G. uviedol, že ho nepozná. V spontánnej časti výsluchu uviedol, že v roku 1999 sa zoznámil s Z. D., s ktorou následne aj žil v pohrebničníctve. V roku 2006 sa mu znepáčila, lebo s ňou mal sex aj s kamarátom naraz. V roku 2007 sa k nemu nasťahovala nasilu a od roku 2011 sa s ňou úplne rozišiel. Vtedy si našiel obžalovanú V. R., s ktorou sa aj oženil. Do ich manželstva však zasahovala Z. D., čo aj vyústilo do trestnoprávneho sporu, za ktorý bol obžalovaný aj odsúdený.

K oslave v Očovej uviedol, že v sobotu o 19.30 h s manželkou V. R. odišli do Očovej na svokrovu oslavu narodenín a domov do Zvolena sa vrátili medzi 23.00 h a 23.30 h. Všimol si, že bránička bola pootvorená, otec - poškodený N. R. mal do štvrtiny otvorenú garáž a u neho v obývačke sa svietilo. Priateľovi I. I. N. I. povedal, nech vyberie kľúč z bráničky a nech ho dá do otcových dverí. V dome spali aj I. I. s N. I.. Aj oni boli s nimi na oslave v Očovej. Na druhý deň bola nedeľa a v pondelok išiel ako zvyčajne kúpiť kvety do Banskej Bystrice. Keď po návrate robil z nich kyticu, prišiel otcov kamarát C. T. a povedal, že otec leží v krvi, že je zastrelený. Podľa vyjadrenia obžalovaného v tom momente prestal vnímať a zatočila sa mu hlava. Vnímaval len to, že tam bolo veľa policajtov. V ten večer ho predvolali aj na políciu ale nevedel im nič povedať.

Začiatkom roka 2015 umožnil svojim dcéram C. a N. R. bývať v pohrebničníctve. Dcére N. vyplatil všetky náklady, ktoré mala za byť. Obidve dcéry s jeho manželkou V. R. vychádzali veľmi dobre. V júni 2015 však N. povedala manželke, nech sa ide liečiť z gamblerstva, že je ochotná jej liečenie vybaviť. Manželka na to reagovala, že nikam nepôjde. To bol piatok a v pondelok už dcéry odhlásili V. R. z trvalého pobytu vo Zvolene. V roku 2015 zistil, že V. R. hrá na automatoch, o čom aj mali hádku. Vtedy mu vykričala, že dal zastreliť svojho otca. To počula aj C. R., lebo stála pri pootvorených dverách. Asi po týždni sa ho dcéra C. pýtala či je to pravda, na čo jej povedal, že áno. Vtedy dcére povedal, že pri tom bola aj V., I. a S.. Nevedel však ktorý S., lebo toho, ktorý je na lavici obžalovaných videl až na polícii.

Po odchode V. R. z domu vo Zvolene táto chodila obžalovaného navštevovať cez víkendy. V roku 2016 si R. hľadala prácu v Nemecku, Holandsku, ale keďže nič nenašla, vrátila sa domov. Z Holandska ju doviezol obžalovaný. Do 10.08.2016 potom bolo všetko v poriadku, kým mu netelefonovala dcéra C. a v telefonáte mu povedala, že možní páchatelia vraždy sú D., R. a C., pričom obžalovaný nevedel, že si telefonát C. nahrala. Potom s tým bežala na políciu. On policajtom nič nepovedal o I. ani S., iba o V.. Potom ho zobrali do väzby. Po prepustení z väzby 06.06.2017 mal vo Zvolene hádku s dcérami, ktoré ho udali na polícii, že sa im mal vyhrážať. Potom bol znovu vzatý do väzby, ale vo veci nebezpečného vyhrážania.

On nikomu nedával peniaze za usmrtenie otca. S nikým nebol na vražde otca dohodnutý. V tejto súvislosti obžalovaný dokazoval, že vie o sume 6.000,- Eur, ale nie že túto sumu on niekomu dal, ale že mu to vykričala V. R.. Tá mu tiež vykričala, že za zastrelenie otca dal 1.000,- Eur, keď prišiel nejaký chlap silnejšej postavy v striebornom aute. Tých 1.000,- Eur mu nedal on, ale dal ich V. a ona jemu. Nebolo to však za pištoľ ako tvrdí V., ale za to, že mala nejaké podlžnosti v herni.

K prepísaniu obchodného podielu v pohrebničníctve na dcéry C. a N. R. obžalovaný uviedol, že sa to stalo v júli 2015. Stalo sa to z dôvodu daňových kontrol. K sporu s poškodeným o vrátenie daru rodinného domu obžalovaný uviedol, že taký spor bol, avšak išlo len o polovicu domu, lebo druhá polovica patrila matke. Polovicu mohol otcovi kľudne vrátiť, lebo pohrebničníctvo mohlo fungovať aj na druhej polovici.

V autoservise v Budči nikdy nebol, na otca nikdy nezaútočil. V súvislosti s anonymným listom uviedol, že bol štvrtok asi 22.00 h, keď pozeral televízor na prízemí domu. Nieko mu zaklopal na okno a podal mu ten list s tým, že ho posielala nejaký S.. Keď si ho prečítal nechcel veriť vlastným očiam. V liste bolo, že má vyplatiť 1.500 Eur, že sa potom niekto odstráni. On však nemal za čo platiť, tak v pondelok s tým listom išiel na políciu. Bola s ním aj dcéra C.. Obálku spálil v peci.

Na otázky obhajcov dokazoval, že sa lieči na cukrovku a v čase zadržania ráno neraňajkoval. Keď bol na polícii nemal lieky. Bol v rozporení, NAKA aj sudca do neho hučali aby sa priznal, že zabil otca, ale on ho nezabil. Nerozumel otázkam ktoré mu kládli.

K návštevám v byte poškodeného obžalovaný uviedol, že prehľad nemal, lebo tie k nemu chodili cez malú bráničku a vlastným vchodom. Väčšinou k nemu chodili ženy. Po jeho smrti sa v byte našiel nejaký

zošit, v ktorom boli napísané otcovi dlžníci a kurvy, ktoré tam mal napísané a pásol. To všetko sa vraj dozvedel až po jeho smrti.

Ku skutočnosti, či sa niekedy rozprával s dcérami C. a N. R. o zavraždení poškodeného obžalovaný uviedol, že prvýkrát to bolo vtedy, keď ho V. R. v ťažkom rozpoložení obvinila, že ho udá aj s I. a S., že zastrelili otca, čo počula C. R. cez pootvorené dvere. Druhýkrát sa o tom rozprával už iba s N. R., ktorá sa ho pýtala, či zabil otca, na čo jej povedal, že si myslí, že to urobila Z. D. so svojim bratom B. R. a C.. Nevedel však, že dcéra N. si ich rozhovor nahrála na telefón.

Pri odstraňovaní rozporu vo výpovedi pred súdom a pred sudcom pre prípravné konanie, pri ktorom sa k skutku priznal, obžalovaný N. R. uviedol, že pravda je to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní. Pred sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu dňa 12.05.2016, ktorý ho bral do väzby, „nevedel o čo ide a táral tam hlúposť“.

Vtedy však vypovedal (zv. 4 č.l. 714-717), že to sa nemalo stať, nemala sa stať otcova smrť, chcel by vrátiť tie roky späť a všetko oľutoval. Sám od seba ďalej uviedol, že jedného času ho otec hneval, tak povedal, že by ho dal najradšej zabiť. Potom bolo o tom ticho a neskôr mu manželka (V. R.) povedala, že niekoho našla a o mesiac sa to stalo.

Na otázky prokurátorky obžalovaný pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že manželka mu o tom, že niekoho našla viac nepovedala, ani ho s nikým nezoznamovala. Peniaze dával dvakrát, prvýkrát ich dal manželke, ale nevedel za čo a druhýkrát prišiel pýtať peniaze sám chlap. K tomu chlapovi obžalovaný uviedol, že by sa k nemu ťažko vyjadroval po dvoch rokoch. Obžalovaného N. G. nepozná. Tomu mužovi dal peniaze v pohrebníctve a dal mu sumu 6.000 Eur. Peniaze boli za otcovu vraždu. Predtým mu manželka povedala, aby peniaze nachystal. Okolnosti odovzdania peňazí tomu chlapovi si už nepamätal. Stále ho to trápi. O tom všetkom sa zdôveril svojim dvom dcéram C. R. a N. R. a aj im povedal, že otca dal zabiť. Povedal im, že to všetko zabezpečovala jeho manželka (V. R.) a viac sa starať nemusel. Spomínal im aj I. (M.), lebo tá mu bola najbližšia. Ona s nimi nebývala, iba chodila za matkou na návštevy. Jeho dcéry chceli dať V. R. na protidrogové liečenie a keď už mala nastúpiť liečbu, tak povedala, že nepôjde, a preto ju dcéry vyhodili z domu. Obžalovaný im na to prikývol, lebo V. R. chodievala hrať do herne, kde minula veľa peňazí. S manželkou kontakt udržiaval raz za týždeň, keď boli spolu dva dni. Pomáhal jej aj finančne.

Na otázky obhajcov obžalovaný N. R. pred sudcom pre prípravné konanie ďalej uviedol, že na dcéry prepísal aj celú firmu a to preto, lebo vedel, čo sa stalo. Sumu 6.000 Eur dal tomu chlapovi do ruky osobne on. Peniaze neboli v ničom uložené. Ten muž mu nepovedal, akým spôsobom vraždu urobil. Obžalovaný nebol v byte poškodeného po jeho zastrelení, len ten pán, ktorý ho našiel mu povedal, že boli pri ňom nájdené dve nábojnice. Nevedel, že otec bol zastrelený, až keď mu ten pán T. povedal, že otec je zastrelený, „potom vedel koľká bije“. Keď mu manželka povedala, že niekoho našla, tak sa jej vysmial. Prvýkrát jej dal 1.000 Eur a ona mu povedala, že to boli peniaze na pištoľ. Pre tých 6.000 Eur si prišiel ten chlap asi dva mesiace po vražde. Vtedy sa rozhodol povedať pravdu, nič iné len pravdu, lebo „ide o vážnu vec a už nehrajú o fazuľky“. Dovtedy uvádzal pravdu len čiastočne. Meno S. z Budče mu nehovorí nič a keď dával tomu chlapovi peniaze 6.000 Eur bola prítomná aj jeho manželka V. R. a vtedy bola tma. Manželka V. R. prehrála na automatoch asi 40.000 až 50.000 Eur. Peniaze na to brala z rôznych pôžičiek a potom, aby nemusela platiť vysoký úrok, tie dlhy splácal on. Tých 6.000 Eur, ktoré dal chlapovi mal doma, lebo mal v zásobe asi 10.000 Eur na horšie časy.

Svedkyňa C. R. na hlavnom pojednávaní dňa 24.07.2017 (zv. 17 č.l. 3417-3430), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 6 č.l. 1114-1117, 1118-1121, 1122-1132, 1133-1149, 1150-1162, 1163-1179, 1180-1187) v spontánnej časti dokazovala, že N. R. je jej otec, V. R. je jeho manželka, I. M. je nevlastná dcéra otca a obžalovaného N. G. pozná len z médií. O vražde starého otca vie od svojho otca N. R. a to spájaním s informáciami, ktoré sa ku nej dostali zo správania jeho manželky a nevlastnej dcéry. Spolu so sestrou N. R. sa prisťahovali do domu otca, kde už býval aj s manželkou V. R.. Úmyslom bolo dať rodinu po tragédií dokopy. Problémy s obžalovanou V. R. sa začali stupňovať a spočívali v tom, že z rodinného a firemného rozpočtu mizli peniaze. Otec sa rozhodol, že ju vyhodí a vlastne V. R. vyhodili ony so súhlasom otca. Bolo to preto, lebo R. odmietla liečbu svojej závislosti. Asi po mesiaci ako V. R. z domu vo Zvolene odišla sa znovu vrátila. Svedkyňa sa vtedy s otcom pohádala a dohodli si pravidlá, za akých bude R. do pohrebníctva chodiť. Asi po polroku začali znovu miznúť peniaze, čo bolo dôvodom na jej hádky s otcom. Vtedy jej povedal, že sa s ňou nechce rozviesť a ani ju nemôže vyhodiť, lebo V. R. vie na neho škaredé veci, že ho môže potopiť, a že by skončil v base. Otec jej vtedy naznačil, aby sa do toho nestarala a dala mu pokoj. Potom nasledovali hádky medzi otcom N. R., V. R. aj I. M., pričom ich predmetom boli peniaze. Následne otec dostal anonymný list (zv. 12 č.l. 2328), v ktorom ho pisateľ žiadal, aby na nejaký účet poslal finančné prostriedky, lebo ak nie, povie ako došlo k vražde a

otec skončí v base. Pokiaľ peniaze pošle všetko bude v poriadku. Otec jej ten list ukázal a ona rozhodla, že ho treba odniesť na políciu, že je to vydieranie a vyhrážanie. Na druhý deň s otcom išli na políciu a list tam odovzdali. Otec sa jej vtedy definitívne priznal a povedal, ako sa stala vražda starého otca. On vždy chcel, aby starý otec zomrel, čo jej aj povedal a že sa toho chytila jeho manželka V. R. a on to všetko nechal na ňu.

Svedkyňa v tejto súvislosti ďalej dokazovala, že v roku 2016 začala chápať mnohé veci, ktoré jej povedal otec obžalovaný N. R.. Pred zadržaním jej povedal verziu, že všetko vymyslela V. R., že mu zobrala peniaze, že zabezpečili nejakého S., tomu dali peniaze, aby kúpil pištoľ, že oni v čase vraždy nemali byť doma, a preto si to zariadili tak, že išli na tú oslavu do Očovej. Otec sa ju snažil presvedčiť, aby s ním spolupracovala, že ho takto V. vydiera a že on to chce otočiť proti nej, aby on vydieral ju. To svedkyňa pochopila vtedy, keď otca prepustili z väzby, že chce niečo proti V., aby on z toho vyšiel beztrestne.

Ona sa rozhodla nespolupracovať s otcom a všetko išla povedať na políciu. Otec bol nahnevany. Vie, že na začiatku vyšetrovania sa otec priznal a ona mu povedala, že ona mu zabezpečí obhajcu. To sa zmenilo, keď ho pustili z väzby, keď sa pohádali a otec proti nej a sestre ostro vystúpil. Otec jej povedal, že ju zabije, že vie, ako je to v base a že si to odsedí.

Navyše v porovnaní s výpoveďami z prípravného konania pred súdom uviedla novú skutočnosť, že keď otca prepustili z väzby (06.06.2017), tak hľadal svoje veci a hľadal aj kameru. Tú mala svedkyňa, lebo jej ju dal predtým, aby ju skryla pred V.. Zatajila mu, že ju má a vtedy zistila, že asi na nej bude niečo dôležité. Potom, keď otec odišiel si pozrela záznam z kamery a zistila, že je tam zachytený sex otca, ako si užíva s V., aj s inými ženami a tiež, že je tam zachytený sex s V. a ich psom argentínskou dogou. Vtedy už o zvrátenosti otca nepochybovala a bola presvedčená, že on je zosnovateľom vraždy starého otca.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že o vražde starého otca sa dozvedela z internetu. V tom čase pracovala ako recepčná chaty na Počúvadle pri Banskej Štiavnici. Na druhý deň prišla do Zvolena. V. prespala celý deň, otec bol na výsluchu na polícii a pripravovali pohreb. Vedela o tom, že starý otec mal v byte aj cennosti a to peniaze a prstene v skrinke, ktorú mal uloženú v spálni.

K existencii erotického salónu v Babinej svedkyňa uviedla, že od otca vie, že ten mal S.. To jej povedal v tej súvislosti, že V. a I. zabezpečili strelca S., ktorý má bordel v H. a že konkrétne I. poznala toho S.. Otec jej hovoril asi dva týždne po doručení toho anonymného listu, že ten S. z Babinej I. zásobuje drogami. Svedkyňa si následne zistila, že bordel v Babinej prevádzkovali bratia N. a I. G..

Otec svedkyňi hovoril aj niekoľko verzií o peniazoch za vraždu, avšak naposledy jej povedal, že vražda ho stála 6.000,- Eur a ďalších 1.000,- Eur dal priamo tomu S. v ich dome vo Zvolene. Tých 6.000,- Eur mu dal prostredníctvom V. R.. Všetky peniaze odovzdal až po vražde.

K osobe menom Z. O. sa svedkyňa vyjadrila tak, že je to účtovníčka v ich v pohrebníctve, ktorá jej raz povedala, že obžalovaný N. R. ju požiadal, aby sa o nich postarala, lebo že on pôjde do basy.

Svedkyňa ďalej uviedla skutočnosti, že vedela o tom, že V. R. a jej dcéra I. M. užívajú drogy, čo zistila z ich hádok. O tom jej povedal aj brat V. R. I. R..

Na otázky obhajcov svedkyňa potvrdila, že v júli 2015 už mala vybavenú živnosť a všetky licencie a začala sa naplno venovať podnikaniu v pohrebníctve. S otcom si dohodli pravidlá podnikania a aj rozdeľovania peňazí. Predtým otec na ňu a sestru N. prepísal celú nehnuteľnosť. Bližšie to objasnila tak, že otec to urobil spôsobom ako predtým starý otec, to znamená, že celú nehnuteľnosť daroval jej a sestre len preto, aby z toho V. nemala nič. To isté urobil aj predtým starý otec, keď dom daroval jej otcovi, aby pri rozvode nemala z neho úžitok ich matka. V súvislosti s anonymným listom doručeným jej otcovi ešte dodala, že od otca vedela, že ten sa domnieval, že list písal S. z Budče, a preto ho otec vyhľadal v tom autoservise, keď tam šiel spolu s budúcim švagrom N. H., čo svedkyňa vie práve od N. H..

Ku vzťahu k obžalovanému N. R., ako k otcovi svedkyňa uviedla, že bol taký, ako keby otca ani nemala. Odmalička bol na nich prísny, bil ich, aj mamu. Keď sa po rozvode snažila s ním o zblíženie, tak ju odbil, že už nie je jej otcom. Podľa nej si otec ju ani sestru vôbec neváži, k čomu dospela po tom, keď sa im vyhrážal po prepustení z väzby. Keď sa jej priznal k tejto vražde chcela mu dať druhú šancu v tom, že mu zabezpečí dobrého obhajcu, nech má spravodlivý proces.

Svedkyňa N. R. na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2017 (zv. 18 č.l. 3574-3579), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 6 č.l. 1188-1191, 1192-1195, 1196-1205, 1206-1222, 1223-1232, 1233-1249, 1250-1257) v spontánnej časti dokazovala, že N. R. je jej otec, V. R. nevlastná matka a I. M. nevlastná sestra. Obžalovaného N. G. nepozná. Začiatkom roku 2016 v dome vo Zvolene počula hádku o peniazoch medzi jej otcom a V. R.. Vzápätí otec vyhodil V. R. z domu. Na to jej otec povedal, že on za to zaplatil a keď sa ho svedkyňa pýtala, že za čo, tak povedal, že za starého otca. Ona to pochopila tak, že zaplatil za vraždu starého otca. Potom prišiel ten anonymný list (zv. 12 č.l. 2328), ktorý jej dala prečítať sestra C.. Otec im povedal, že mu ho doručil nejaký mladý chlapec v noci, že mu ho podal cez okno.

V tom liste stálo niečo také, že pokiaľ otec nezaplatí na tam uvedené číslo účtu, tak sa všetko previalí. Podľa listu mali na nejakom neznámom mieste držať nejakého chlapca, aby nevypovedal pred súdom. Keď sa svedkyňa pýtala otca, či pozná pisateľa, tak on jej povedal, že pozná len jedného S. z Budče. Následne list odniesli na políciu. So sestrou C. R. sa navzájom rozprávali o tejto veci.

Svedkyňa ďalej dokazovala, že bola svedkom ďalšej hádky, ktorá sa udiala v čase, keď k nim do Zvolena V. R. chodila len cez víkendy. Vtedy prišla aj s dcérou I. M.. Obidve sa vadili s otcom a vtedy svedkyňa počula ako I. povedala, že mama prestaň kvákať, lebo nás dostaneš do basy. Potom so sestrou išli na políciu a vypovedali o týchto skutočnostiach.

V júli 2016 sa svedkyňa opýtala otca obžalovaného N. R. ako sa to vlastne stalo, keď mu zároveň vysvetlila, že si prečítala nejaké judikáty a že to treba rozanalyzovať. Otec jej vtedy povedal, že celý nápad s usmrtením starého otca skrsol u I. M. s tým, že ona to tlmočila svojej matke V. R. a tá to povedala otcovi a že on dal na to povolenie a že to aj zaplatil. V tej súvislosti povedal, že zaplatil 7.000,- Eur tak, že predtým zaplatil 6.000,- Eur tomu dotyčnému za vykonanie vraždy a 1.000,- Eur dal za zbraň, ktorou bola vražda vykonaná. Keď sa ho pýtala, či starého otca zabil ten chlapec z toho anonymného listu, otec jej povedal, že to spravil S. z Budče, ktorý má nejaký autoservis a že jej aj povedal, že jej ho predstaví, čo odmietla. Potom sa ho pýtala, prečo teda V. chodí stále k nim, na čo jej otec povedal, že ju potrebuje držať v rovine, aby sa to neprevalilo a že v opačnom prípade všetko zhodí na V., lebo tá má pochybnú minulosť, keď brala drogy a hrala automaty. Potom svedkyňa išla znovu na políciu a všetko to takto vyrozprávala. V auguste 2016 zobrali otca do väzby.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že ohľadom peňazí boli v dome časté hádky a otec jej aj povedal, že V. mu berie peniaze z pohrebniectva a aj jej vytykal, že ho stojí veľa peňazí.

Na otázky obhajcov svedkyňa uviedla, že pozná W. G., ktorá je matkou Q. G., s ktorým má I. M. dieťa. S W. G. sa nenavštevujú. Menovaná chodí hrať na varhanoch na pohrebné obrady do domu smútku vo zvolenskom cintoríne.

Svedok B. D. na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2017 (zv. 18 č.l. 3494-3499), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 6 č.l. 1258-1271, 1277-1286) v spontánnej časti dokazoval, že z obžalovaných pozná len N. S. G.. Nepoznal ani poškodeného. O vražde však vie len to, čo povedal vyšetrovateľovi a čo sa vlastne dozvedel od obžalovaného N. G.. On mu to popísal, ako to vykonal, čo z domu odniesli a že vraj mu to navrhla nejaká I. a že tam boli spolu. S obžalovaným N. G. bol na cele vo výkone väzby po dobu troch až štyroch mesiacov, a síce od septembra do decembra 2016. Bežne sa rozprávali to, čo je vonku a prišla reč aj na tú vraždu. Obžalovaný mu spomínal okrem tej I. aj nejakého syna toho staršieho pána a nejakú manželku. Povedal mu, že poškodeného strelil pištoľou, ktorú kúpil od kamaráta. Pištoľ bola ráže sedem aj niečo. Svedok na tieto informácie reagoval tak, že požiadal o stretnutie s PBS, čo je policajná služba vo väzbe. Kvôli stretnutiu podal písomnú žiadosť. Nikto ho do ničoho nenútil, porozprával to sám od seba. Potom, keď to oznámil, nemal z toho žiadne výhody a nikto mu ani predtým za to nič nesľuboval. Vo väzbe bol svedok za trestné činy vydierania, ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody a lúpež. Za všetko mu bol vymeraný trest 3,5 roka.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že od obžalovaného N. G. nemal k dispozícii žiadne jeho listiny, písomnosti, či výpovede svedkov. To nemal k dispozícii ani od policajtov. G. do skrinky nechodil. Všetky informácie o ktorých vypovedal pred vyšetrovateľom alebo pred súdom mal len od obžalovaného N. G. a od nikoho iného. V tej súvislosti mu G. povedal, že za vraždu dostal 7.000,- Eur. O spôsobe vniknutia mu povedal, že tá I. mala mať nejaký náhradný kľúč. G. mu tiež povedal, že do poškodeného vystrelil 3 krát, jedna strela išla do oka a dve do brucha. Povedal mu aj, že tam našli aj nejaké fotky, na ktorých bola vyfotená nahá I.. Motívom mali byť majetkové spory a peniaze. Na mieste činu bol on a tá I..

Na otázky obhajcov sa svedok vyjadroval k režimu vychádzok jednotlivých obvinených vo väzbe. S obžalovaným N. G. bol vo väzbe od septembra do decembra 2016. Boli na cele č. 217. Pozná aj W. W., len z väzby, on bol na cele č. 216. Nemali dobrý vzťah, lebo mu neposkytol cigarety a aj napísal list na prokuratúru proti svedkovi a proti nemu aj svedčí.

Svedok ďalej uviedol, že na Slovensku bol deväťkrát súdne trestaný a v zahraničí päťkrát. Okrem tejto trestnej veci svedok svedčí aj v inej veci o tom, že nejaký advokát vynášal z väzby dopisy. Ani do tohto svedectva ho nikto nenútil, osobne sa sám prihlásil, že chce svedčiť.

Obžalovaný N. G. mu nespomínal kto konkrétne mu dal tých 7.000,- Eur za vykonanie vraždy. S obžalovaným N. R. sa svedok dvakrát stretol vo väzbe a to vtedy, keď bol na nákupe. Vtedy mu G. povedal, že to je ten pán R.. Povedal mu to asi preto, lebo to bolo vtedy, keď mu hovoril o tej vražde a on R. nepoznal, tak mu pri tom nákupe povedal, že to je on. Obžalovaný N. G. mu aj povedal, že do domu poškodeného sa dostali tak, že I. dostala kľúče od brány a od vchodových dverí a keď čakali v suteréne, tak v dome vyplli elektrikú.

K predloženým listinám zažurnalizovaným vo zv. 6 č.l. 1271-1273, 1274-1276, 1287-1289, 1290-1292, 1294-1295 sa svedok vyjadril tak, že listina na č.l. 1271-1273 sú jeho poznámky, ktoré písal na záchode v ten večer, ako mu G. o svojom prípade povedal. Je to jeho písmo a všetko čo napísal je pravda, lebo napísal len to, čo mu povedal G.. Vyjadril sa aj k ostatným vyššie uvedeným listinám tak, že na č.l. 1287-1289 je trestné oznámenie, ktoré poslal vyšetrovateľovi I. a ostatné listiny viac menej s touto vecou nesúvisia.

Svedkyňa W. G. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2017 (zv. 18 č.l. 3583-3585) dokazovala, že obžalovaného N. G. nepozná, I. M. pozná, lebo má dieťa s jej synom Q. G., V. R. je matka I. M. a N. R. pozná zo zamestnania, pretože chodí hrať na smútočné obrady. V spontánnej časti výsluchu svedkyňa uviedla, že v ten víkend z 5. na 6. apríla 2014, keď sa konala oslava v Očovej, bola dcéra I. M. T. u nej doma. I. M. ju totiž telefonicky oslovila, aby cez víkend postrážila jej dcéru, pretože ide na oslavu do Očovej a T. by jej prekážala. Svedkyňa si to pamätá tak, že pre T. vo Zvolene bol jej syn Q., ktorý ju k nim doviezol. Celý víkend bola vnučka u nich. I. M. si potom pre dcéru prišla v nedeľu okolo 15.00 h taxikom. Svedkyňa sa jej opýtala ako bolo na oslave v Očovej, aký darček kúpila starkému a aké bolo jedlo, na čo jej I. M. povedala, že na oslave nebola, že to nie je druh zábavy pre ňu. Neopýtala sa ale, kde v skutočnosti bola. Svedkyňa aj na konkrétnu otázku prokurátora zotrvala na tom, že naisto ten víkend z 5. na 6. apríla 2014 bola vnučka T. u nich. Keď sa potom dozvedela, čo sa stalo, že teda v tom čase došlo k usmrteniu poškodeného, zmrazilo ju a I. M. sa opýtala: „dúfam, že keď si nebola na tej oslave, tak v tom nemáš prsty“, na čo jej odpovedala, že nie a upriamila pozornosť na Z. D..

Na otázky obhajcov svedkyňa uviedla, že pohnútkou na to, aby vec išla oznámiť polícii bola skutočnosť, že z novin sa dozvedela, že I. M. tvrdila, že kritický víkend mala strážiť svoje dieťa, čo nebola pravda, keďže jej dcéra T. bola v ten víkend u nich. Preto prostredníctvom C. R. získala kontakt na vyšetrovateľa, ktorému túto skutočnosť zatelefonovala niekedy v júli 2017. Vyšetrovateľ sa jej ozval potom asi o mesiac s otázkou, či je ochotná vypovedať aj pred súdom s čím súhlasila a vyšetrovateľ jej povedal, že tieto informácie poskytne prokurátorovi a on nech rozhodne, či svedkyňu pred súdom navrhne vypočuť.

Svedkyňa sa o stíhaní I. M. za trestný čin vraždy dozvedela vtedy, keď bola zadržaná, a síce v auguste 2016. Na otázku, prečo sa polícii prihlásila až po roku uviedla, že dovtedy presne nevedela, kedy sa tá oslava v Očovej konala. Keď to zistila, že práve vtedy mali vnučku u nich, tak sa ozvala polícii. Záverom výpovede svedkyňa dodala, že vnučka T. bola súdom zverená do výchovy jej dcére D. G., ktorá žije s nimi.

Pre úplnosť treba uviesť, že svedkyňa W. G. v prípravnom konaní vypočutá nebola a pred súd bola predvolaná na návrh prokurátora.

Svedok C. T. na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017 (zv. 17 č.l. 3435-3437), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 19-21, 22-24, zv. 7 č.l. 1482-1490) uviedol, že z obžalovaných pozná iba N. R., lebo s jeho otcom voľakedy pracoval. V spontánnej časti dokazoval, že s poškodeným N. R. bol dohodnutý, že v pondelok (07.04.2014) o 09.00 h príde za ním do Zvolena s maliarom, keďže poškodený chcel maľovať byt. V ten deň po zvonení sa poškodený neukázal na okne ako to bolo zvykom. Svedok vošiel do brány, ktorá bola otvorená a vošiel aj pred byt poškodeného, ktorý bol tiež otvorený. Na poškodeného zakričal a keď sa neozval zišiel dole a povedal jeho synovi, obžalovanému N. R., nech otca vytočí telefónom, lebo že sa mu hore neozval. Obžalovaný N. R. mu odpovedal, že ho nevytočí, lebo nemá kredit a musí si ho dobiť. Svedkovi to nedalo a vrátil sa do bytu poškodeného. Keď vošiel do predizby, tak videl poškodeného ležať na zemi. Jeho synovi povedal, aby volal pohotovosť, ktorá prišla do štyroch minút. Na konkrétnu otázku svedok uviedol, že sa nevie vyjadriť, či po oznámení tejto udalosti obžalovaný N. R. šiel pozrieť do bytu poškodeného, resp. tak urobila niektorá zo žien, ktoré nepoznal a ktoré sa v dome tiež nachádzali.

Svedkyňa Z. D. na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017 (zv. 17 č.l. 3441-3445), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 46-49, 50-53, zv. 8 č.l. 1572-1589, 1590-1598, 1599-1607, 1608-1618) dokazovala, že obžalovaného N. G. nepozná a ostatných troch obžalovaných pozná z pohrebnej služby, ale nemá s nimi žiadne vzťahy. Obžalovaný N. R. bol jej bývalý priateľ. O vražde poškodeného svedkyňa nevedela uviesť žiadne skutočnosti, dozvedela sa to od priateľa poškodeného.

K vzťahom v rodine R. sa vyjadrila tak, že v čase, keď tam žila s obžalovaným N. R., poškodeného považovala za svokra. Vzťahy medzi obžalovaným N. R. a poškodeným N. R. boli zlé od počiatku, väčšinou sa vždy hádali. Vyjadrila sa aj k súdному sporu, ktorého predmetom bolo vrátenie daru rodinného domu, v ktorom sa nachádza pohrebníctvo. Spor spočíval v tom, že obžalovaný N. R. sa k otcovi nesprával tak ako mal, a preto poškodený svoj dar synovi žiadal vrátiť. V tej veci

svedkyňa vypovedala aj pred Okresným súdom vo Zvolene. Obsahom jej výpovede bolo skutočnosť, že obžalovaný N. R. nahováral svojich zamestnancov, aby jeho otcovi poškodenému N. R. ublížili, resp. aby ho zabili. Bola pri tom, keď takto obžalovaný nahováral jej brata B. R., aby ho zhodil zo schodov a tiež pri rozhovore obžalovaného s I. Z., ktorého nahováral, aby poškodeného zabil.

S poškodeným N. R. ona nemala žiaden majetkový ani intímny vzťah. Z jeho smrti nijako neprofitovala, práve naopak bola ukrátená tým, že keby poškodený ešte žil, tak pohrebničníctvo obžalovaného N. R. by tam už nebolo. Zdôvodnila to tým, že súdny spor o vrátenie daru by s najväčšou pravdepodobnosťou vyhral poškodený a v tom prípade by sa obžalovaný musel z domu vysťahovať. Svedkyňa v súčasnosti prevádzkuje pohrebničníctvo T., s.r.o. Zvolen na tej istej ulici ako sa nachádza pohrebničníctvo R.. Medzi jej pohrebničníctvom a pohrebničníctvom R. neexistovalo žiadne prepojenie. Poprela, že by jej poškodený na rozbehnutie živnosti prispel finančnými prostriedkami. Na konkrétnu otázku prokurátora uviedla, že je nezmysel, aby participovala na smrti poškodeného, či už priamym usmrtením, alebo nejakou pomocou. Na otázky obhajcov svedkyňa uviedla, že dôvodom ukončenia jej vzťahu s obžalovaným N. R. bolo to, že si našiel priateľku, a síce súčasnú manželku obžalovanú V. R.. Svedkyňa sa vyjadrila aj ku konfliktu medzi obžalovaným N. R. a poškodeným v minulosti za použitia zbrane tak, že bola pri tom, keď opitý obžalovaný behal s brokovnicou a hľadal do nej náboje, že ide zabiť otca. Obžalovaný bol taký nahneváný, že sa ukľudnil až potom, keď porozbíjal polovicu izby. S obžalovaným N. R. žila v spoločnej domácnosti päť rokov.

Svedok B. R. na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017 (zv. 17 č.l. 3445-3447), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 60-63, zv. 8 č.l. 1619-1631, 1632-1640, 1641-1649, 1650-1658) potvrdil, že obžalovaný N. R. ho nahováral, aby ublížil poškodenému tak, že ho zhodí zo schodov. Bolo bežné, že obžalovaný sa na adresu svojho otca vyjadroval „nech skape, zdochne a aby ho jebli lopatou“. Jemu vtedy obžalovaný povedal, že keby náhodou z tých schodov poškodený vstal, aby mu stúpil na krk, že to sa nedá zistiť. Za to mu sľúbil, že môže u obžalovaného doživotne pracovať a že nemusí nič robiť a navyše dostane 200 Eur mesačne. Tieto skutočnosti boli aj predmetom výsluchu tohto svedka pred Okresným súdom Zvolen v konaní o vrátenie daru. Z. D. je sestra svedka.

Svedok N. Q. R. na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2017 (zv. 18 č.l. 3454-3458), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 73-77, zv. 7 č.l. 1367-1379) dokazoval, že obžalovaná V. R. je jeho dcéra, obžalovaná I. M. vnučka, obžalovaný N. R. je manželom jeho dcéry a obžalovaného N. G. nepozná.

O smrti poškodeného sa dozvedel v ten pondelok, keď boli s manželkou vo Zvolene na nákupoch od svojej dcéry, ktorá mu telefonovala, že N. otca našli mŕtveho, že ho našiel jeho kamarát a boli tam aj nejaké nábojnice. Ihneď tam zašli a tieto isté skutočnosti mu potvrdil aj C. T., ktorého pozná.

Práve v ten víkend svedok organizoval oslavu svojich narodenín v Očovej, ktorá sa uskutočnila v sobotu (05.04.2014). Narodeniny má 10.04. Na návštevu do Očovej došla dcéra V. R. s manželom N. R., vnučka I. I., ktorá je dcérou V. R., tá bola s priateľom N. I.. Oslavy sa zúčastnil ešte syn svedka I. R. a samozrejme svedok ako oslávenec s manželkou I. R.. Oslava prebehla v poriadku, všetci sa rozprávali o bežných veciach. Z oslavy sa rozchádzali o 23.30 h. Zarazilo ho, keď sa následne dozvedel, čo sa v tom čase stalo. O smrti poškodeného sa s nimi bavil a prisahali mu, že by niečoho takého neboli schopní. Vtedy mal istotu, lebo k tej vražde malo dôjsť presne vtedy, keď bola tá oslava v Očovej.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že dcéra V. R. uzavrela s obžalovaným N. R. už svoje tretie manželstvo. Prvé dve nemala šťastné, lebo prvý muž ju bítaval a druhé manželstvo stroskotalo na tom, že exmanžel C. B. bol stále opitý. Svedok sa nevedel vyjadriť, či V. R. hrávala na automatoch a či brala drogy.

Na otázky obhajcov uviedol, že vedel o súdnom spore na vrátenie daru, ktorý na okresnom súde vyhral poškodený a v odvolacom konaní bolo konanie zastavené z dôvodu smrti poškodeného.

Svedok N. I. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3475-3478), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 126-129, zv. 8 č.l. 1713-1729) potvrdil svoju účasť na oslave v Očovej, na ktorej bol s priateľkou I. I., dcérou obžalovanej V. R.. Dátum oslavy uviesť nevedel, iba to, že sa uskutočnila v sobotu u rodičov V. R.. Po oslave sa všetci spoločne vrátili do Zvolena okolo polnoci. Všimli si otvorenú bráničku aj garážové dvere, ale nijako to neriešili. K prípadnému vzťahu obžalovaného N. R. s N. G. svedok uviedol, že vie len z počutia od V. R. a I. M..

K závislostiam v rodine R. sa svedok vyjadril tak, že V. R. a I. M. podliehali drogám. Nikdy ich nevidel drogy aplikovať, len vie, že ich brali. Drogu videl aj v dome v kúpeľni a nachádzala sa v striekačke na práčke. V. R. navyše hrala aj na hracích automatoch, pričom svedkovi jedenkrát volala, lebo nemala odvoz. Pozná aj obžalovaného N. G., lebo s ním sa stretávala I. M..

Svedkyňa C.. Z. O. na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2017 (zv. 18 č.l. 3467-3469), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 113-116, zv. 7 č.l. 1399-1414) dokazovala, že z obžalovaných pozná iba N. R. a V. R., lebo s nimi dlhodobo spolupracovala, robila im účtovníctvo a z toho dôvodu bola už ako rodinná známa. O smrti poškodeného sa dozvedela po štyroch dňoch od obžalovaného N. R..

K vedeniu účtovníctva v Pohrebničníctve R. svedkyňa uviedla, že s hospodárením neboli žiadne problémy v čase, keď N. R. žil s Z. D.. Po nejakom čase jej R. oznámil, že sa rozíšiel s Z. D. a neskôr, že sa dal dokopy s V. R.. V tom čase zistila, že kdesi odchádzajú finančné toky a aj obžalovaný jej hovoril, že musí pošetriť na daniach, ale vtedy to svedkyňa neriešila. Raz sa jej stalo, že z nejakého bankového subjektu si u nej ako účtovníčky overovali, či potvrdzovala tlačivo na poskytnutie úveru. Vtedy zistila, že to ona nerobila, ale niekto zneužil jej meno a podpis. Keďže vedela, že obžalovaný N. R. v účtovníctve nebol zdatný a iný okrem V. R. tam nepracoval, tak jej došlo, že to mohla zneužiť iba ona. Svedkyňa sa vyjadrila aj k daňovej kontrole v Pohrebničníctve R. tak, že kontrola dopadla veľmi zle. Od nej si prišli pre doklady okrem zamestnancov daňového úradu aj policajti. Záver z kontroly bol taký, že sa zistilo krátenie tržieb, to znamená, že tie nešli cez účtovníctvo a peniaze boli použité na iné účely. To však išlo mimo svedkyne. Vtedy ju C. R. poprosila, či sa s firmou dá ešte niečo urobiť, tak jej poradila, že jedine vtedy, keď založia s.r.o., čo sa aj stalo a i v súčasnosti svedkyňa robí účtovníctvo Pohrebničníctvu R., s.r.o., ktorého konateľkou je C. R.. Ona prevzala všetky záväzky živnostníka N. R., pričom išlo o daňové nedoplatky vo veľmi veľkých peniazoch, ktoré C. R. doposiaľ spláca.

Svedkyňa uviedla aj takú skutočnosť, že raz v priebehu rodinného pohrebu ju počkal pri bráne cintorína obžalovaný N. R. a oznámil jej, že pôjde do väzenia, na čo ona zareagovala tak, že sa začudovane spýtala, čo to trepe.

Svedkyňa N. R. na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2017 (zv. 18 č.l. 3458-3460), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 99-101, zv. 7 č.l. 1388-1397) dokazovala, že bola manželkou poškodeného N. R.. Obžalovaný N. R. je jej syn, V. R. nevesta a I. M. dcéra V. R.. Obžalovaného N. G. svedkyňa nepozná. V spontánnej časti uviedla, že s poškodeným sa rozviedli v roku 2002, keď si našiel inú ženu a ju vyhodil. O smrti poškodeného nevedela nič. O tom jej povedal obžalovaný N. R.. K obžalovanej V. R. svedkyňa uviedla, že si bola od nej trikrát požičať peniaze a keď prišla štvrtýkrát, už jej ich nedala. Celkom jej požičala 450,- Eur, ktoré jej doposiaľ nevrátila. Keď prišla prvýkrát doniesla fotku nahej Z. D., ktorá žila s obžalovaným N. R.. Svedkyňa potvrdila, že syn N. R. jej posielal nejaké peniaze na prílepšenie k dôchodku a teraz v tom pokračujú vnučky C. a N. R..

Svedkyňa Z. D. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3480-3482), v zhode s výpoveďou z prípravného konania (zv. 7 č.l. 1333-1352) sa vyjadrovala k svojmu účtu v Slovenskej sporiteľni číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. V tej súvislosti uviedla, že ho má založený najmenej 10 rokov a je to spoločný účet s manželom C. D.. Na účet im chodia výplaty a dostala naň aj sumu peňazí ako dedičstvo po otcovi, ktorú mala na polovicu s bratom U. D.. Potvrdila, že na jar roku 2016 si brat od nej pýtal súhlas na to, aby na jej účet prišli peniaze od matky I. I., s ktorou v tom čase brat chodil. Matkou je obžalovaná V. R.. Súhlas mu dala, ale nijaké peniaze od obžalovanej V. R. nedošli. Svedkyňa vedela, že peniaze mali prísť len jedenkrát, pričom jej brat s I. I. sa jej dva až trikrát pýtali, či tie peniaze už došli. Iné osoby si číslo jej účtu nepýtali.

Svedok C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3482-3483), v zhode s výpoveďou z prípravného konania (zv. 7 č.l. 1356-1365) v súlade s výpoveďou manželky Z. D. potvrdil existenciu spomínaného účtu. K žiadosti švagra U. D. na súhlas s účtom sa svedok vyjadriť nevedel.

Svedok U. D. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3483-3485), v podstatných súvislostiach zhodne ako s výpoveďou z prípravného konania (zv. 8 č.l. 1700-1711) potvrdil komunikáciu so svojou sestrou Z. D. o jej účte, ako aj skutočnosť, že tam došli finančné prostriedky ako časť jeho dedičstva po otcovi. O číslo účtu jeho sestry ho požiadala priateľka I. I., s ktorou v tom čase žil. Číslo účtu potom matke obžalovanej V. R. poskytla jeho priateľka I. I., dcéra menovanej obžalovanej.

Svedok Q. G. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3485-3486), v zhode s výpoveďou z prípravného konania (zv. 8 č.l. 1669-1678) dokazoval, že z obžalovaných pozná I. M., lebo s ňou žil tri roky. Preto pozná aj jej matku obžalovanú V. R. a aj jej manžela obžalovaného N. R.. Obžalovaného N. G. nepozná. Ďalej uviedol, že s I. M. býval vo Zvolene - Podborovej, na ulici H. X a potom sa

presťahovali na Y. nábregie do bytovky nad Pohrebničtvom R.. Spoločne vychovávali dcéru T.. Keďže I. M. bola na materskej dovolenke rodinu vyživoval on, lebo pracoval. Matka jeho priateľky V. R. pracovala v pohrebničtvu. Od neho si požičala dvakrát peniaze spolu v sume 200,- Eur, ktoré mu doposiaľ nevrátila. Niekoľkokrát ju viezol do herní, pred ktorými ju čakal. K užívaniu drog obžalovanými V. R. a I. M. sa svedok exaktne vyjadriť nevedel.

Svedok I. E. na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017 (zv. 17 č.l. 3437-3440), v zhode s výpoveďami z prípravného konania (zv. 1 č.l. 43-45, zv. 8 č.l. 1532-1545, 1546-1554, 1555-1563, 1564-1571) dokazoval, že v minulosti pracoval v Pohrebničtvu R.. V robote bol aj v deň, keď sa našlo telo poškodeného. Na otázky prokurátora uviedol, že sa nestaral do rodinných sporov R.. V pohrebničtvu pracoval 2 roky a skončil krátko po smrti poškodeného. Robil výkopové práce ale aj vodiča. Obžalovanú V. R. vozieval do herne na sídlisku Západ vo Zvolene, pričom ju čakával vo vozidle. Iba z počutia vedel, že hrávala na automatoch. O užívaní drog obžalovanou sa vyjadriť nevedel, od neho si obžalovaná peniaze nepožičiavala.

Svedok I. F. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3486-3487), v zhode s výpoveďou z prípravného konania (zv. 8 č.l. 1730-1738) dokazoval, že bol bývalým pracovníkom Pohrebničtvu R.. Aj on potvrdil, že obžalovaná V. R. si od neho pýtala požičať peniaze v sume 20,- Eur. Peniaze jej nedal, lebo nemal.

Svedok N. H. na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 (zv. 18 č.l. 3487-3489), v podstatných súvislostiach zhodne ako s výpoveďou z prípravného konania (zv. 8 č.l. 1740-1750) dokazoval, že aj v súčasnosti je zamestnancom Pohrebničtvu R., kde pracuje od roku 2015. Obžalovaných s výnimkou N. G. pozná, lebo je priateľom dcéry obžalovaného N. R., N. R.. O požičiavaní peňazí V. R. iba počul. Raz bol svedkom toho, že do pohrebničtvu prišiel cudzí človek a hľadal obžalovanú V. R. a tvrdil, že si od neho požičala 50,- Eur. O hraní na automatoch menovanou obžalovanou vedel, lebo sa to riešilo v rodine za prítomnosti obžalovaného N. R. a jeho dcér N. R. a C. R.. Podstatou toho riešenia bolo, že oni chceli, aby obžalovaná išla na liečenie, ktoré jej boli ochotné vybaviť. Svedok ďalej uviedol, že jedenkrát bol s obžalovaným N. R. v autoservise v Budči, čo bolo niekedy v roku 2016. Keď boli v areáli autoservisu, obžalovaný N. R. vystúpil z vozidla a niekoho hľadal. On ostal sedieť v aute. Keď obžalovaný nikoho nenašiel, odišli. Do Budče cestovali vozidlom Volkswagen golf alebo passat striebornej farby, šoféroval obžalovaný N. R..

Svedok U. D. na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2017 (zv. 19 č.l. 3626-3629) dokazoval, že obžalovaný I. M. dobre pozná, lebo s ňou žil v spoločnej domácnosti. Pozná z videnia obžalovaných N. R. a V. R.. Kamarátsky vzťah má k obžalovanému N. G.. Svedok k veci uviedol, že vie o tom, že všetci štyria obžalovaní sú stíhaní za vraždu poškodeného. V tom čase, keď sa to stalo žil s I. M. a v ten deň, keď našli telo poškodeného bol u I. M. a bol to zároveň posledný deň, čo bol s ňou, lebo v ten deň od nej nastalo odišiel.

K osobe obžalovaného N. G. uviedol, že s S. sa pozná od polovice roku 2013. Stretávali sa pravidelne, lebo S. mu pomohol nájsť ubytovanie v Budči a býval neďaleko neho. Aj s I. M. ho zoznámil S., I. M. mu navrhla, že môže u nej bývať, lebo nemá nikoho, potom sa k nej nasťahoval koncom roka 2013 a býval u nej štyri mesiace, do konca prvého štvrťroka 2014. Spolu žili v ubytovni na Y. nábregí vo Zvolene. V priestoroch pohrebničtvu bol iba vtedy, keď I. M. bola za nejakým účelom navštíviť rodinu.

Ku dňu, keď sa našlo telo poškodeného sa vyjadril tak, že vtedy sa prebudil na to, že mu I. M. hovorila, že sa niečo v pohrebničtvu deje, aby sa pozrel z okna. V priestoroch pohrebničtvu videl policajtov, ktorí už prehľadávali okolie. Vtedy aj im zazvonili nejakí zamestnanci pohrebničtvu a I. povedali, že sa niečo stalo. On sa vtedy zobral a od nej odišiel úplne preč, lebo už vtedy si s ňou nerozumel a aj tak chcel vzťah ukončiť.

Svedok sa vyjadril aj k tomu, že videl občas ako I. M. brala drogy.

Na otázku predsedu senátu, či u I. M. bol celý ten víkend, keď bolo nájdené telo poškodeného svedok uviedol, že celý nie. Ona mu totiž oznámila, že ide na oslavu do Očovej. C. spolu s I. M. odviezli jej dcéru k starej matke. I. M. doma nebola a keďže on nemal kľúče od bytu, v tú noc prespal v Pliešovciach. V sobotu totiž zvykol chodiť vypomáhať s kamiónom. Keď sa na druhý deň vrátil k I. M. do Zvolena, tak tá už v byte bola a bola tam už aj jej dcéra. Potom u nej prespal ešte jednu noc do pondelka rána, kedy zaregistroval neďaleko ubytovne väčší počet policajtov a vtedy prišli zamestnanci pohrebničtvu oznámiť, že sa niečo stalo.

Pre úplnosť treba uviesť, že svedok U. D. nebol vypočutý v prípravnom konaní a pred súdom bol vyslúchnutý na návrh obhajcu obžalovaného N. G., N.. M. O..

Svedkovia I. M. (zv. 18 č.l. 3499-3501), M. I. (zv. 18 č.l. 3501-3502), a B. H. (zv. 18 č.l. 3503-3505), ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2017 na návrh obhajcu obžalovaného N. G., N.. M. O., sa vyjadrovali ku skutočnostiam, za ktorých sa nachádzali v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici na cele s obžalovaným N. G.. Ich výsluchy sa netýkali podstaty skutku. Treba uviesť, že výpovede menovaných svedkov nijakým spôsobom nespochybnili výpoveď svedka B. D., ktorý ako niekdajší spoluväzeň obžalovaného N. G. z trestnej činnosti usvedčil.

Svedkovia R. D. (zv. 18 č.l. 3461-3463), H. D. (zv. 18 č.l. 3463-3465) a C. C. (zv. 18 č.l. 3465-3467) vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2017, N. R. (zv. 18 č.l. 3474-3475) a C. C. (zv. 18 č.l. 3479-3480) vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017, len objasňovali vzťahy v rodine R. ako ich vnímali oni, pričom k podstate skutku sa vyjadriť nevedeli.

Svedok I. R. (zv. 17 č.l. 3437) vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017, svedkyňa I. I. (zv. 18 č.l. 3460-3461) vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2017, svedok V. H. (zv. 18 č.l. 3490) vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2017 a svedok C. B. (zv. 18 č.l. 3493-3494) vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2017, z dôvodu príbuzenských vzťahov k jednotlivým obžalovaným vypovedať odopreli.

Výsluchy svedkov C. G. (zv. 17 č.l. 3445), F. S. (zv. 17 č.l. 3447-3448), U. Y. (zv. 17 č.l. 3448-3449) a I. Z. (zv. 17 č.l. 3449-3450) vypočutých na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017, T. S. (zv. 18 č.l. 3461) vypočutej na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2017 a D. V. (zv. 18 č.l. 3494) vypočutého na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2017, nijakým spôsobom nepomohli objasniť skutkové okolnosti prípadu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2017 (zv. 18 č.l. 3521) bol postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia súdneho lekárstva (zv. 2 č.l. 211-259, 260-266). Z neho je zrejmé, že bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bol úrazový šokový stav so stratou krvi mimo cieвне riečisko, so zakrvácaním dutiny brušnej, s ťažkým pomliaždením spodiny ľavého spánkového laloka, ťažkým otrasom mozgu po strelných poraneniach hlavy, hrotu srdca a osrdcovníkového vaku, ľavých pľúc, ľavej kľúčnej kosti a mezentéria v dutine brušnej ako následok viacpočetných zástrelův dutiny lebečnej, hrudnej a brušnej. Nálezzy získané pri ohliadke miesta činu, vonkajšej ohliadke tela poškodeného a súdnej pitve a tiež po vyhodnotení výsledkov doplnujúcich laboratórnych vyšetrení svedčia pre tú skutočnosť, že išlo výlučne o poranenia strelné, v danom prípade vo forme zástrelův dutiny lebečnej, hrudnej a brušnej, spôsobených zásahom a prienikom troch samostatných striel celoplášťového charakteru vypálených z krátkohlavňovej zbrane. Projektil č. 1 pôsobil na telo poškodeného priamo odpredu dozadu kolmo na vertikálnu os tela. Zasiahol ľavé dolné viečko, pokračoval cez ľavé oko do zadnej časti očnénice cez klinovú kosť, nakrátko do ľavej strednej jamy lebečnej a skončil v pyramíde kosti spánkovej. Projektil č. 2 pôsobil na telo poškodeného odpredu dozadu avšak mierne zdola nahor a mierne zľava doprava voči vertikálnej osi tela. Vytvoril poranenie vo forme zástrelu v oblasti brucha, kde je miesto vstrelu, pokračoval do prednej časti brucha cez dutinu brušnú cez mezentérium do pravej strany kosti križovej. Projektil č. 3 pôsobil na telo poškodeného mierne odpredu dozadu, mierne zhora nadol a mierne sprava doľava voči horizontálnej osi tela. Vytvoril poranenie vo forme zástrelu v oblasti brucha, pokračoval do oblasti piateho hrudného rebra cez spodnú a hornú časť predného listu osrdcovníkového vaku, čiastočne cez prednú stenu hrotu ľavej komory, cez dolný a horný lalok ľavých pľúc do oblasti prvého rebra a ľavej kľúčnej kosti. Všetky tri tieto poranenia sú jednoznačne poraneniami smrteľného charakteru bez možnosti záchrany života.

Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2017 (zv. 18 č.l. 3521-3522) prečítané aj ďalšie znalecké posudky, a síce KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/1428 z odvetvia daktyloskopie (zv. 1 č.l. 159-162), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/1428 z odvetvia trasológie (zv. 1 č.l. 163-166), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/1428 z odvetvia balistiky a chémie (zv. 1 č.l. 167-180), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/2741 z odvetvia balistiky (zv. 1 č.l. 181-185), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/1428 z odvetvia mechanoskopie (zv. 2 č.l. 186-190), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/1428 z odvetvia biológie a genetickej analýzy (zv. 2 č.l. 191-196), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/7394 z odvetvia balistiky (zv. 2 č.l. 197-201), posudok č. 05/2014 z odboru elektrotechniky (zv. 2 č.l. 202-206), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2016/9879 z odvetvia fonoskopie

(zv. 10 č.l. 2053-2057), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2538 z odvetvia toxikológie (zv. 11 č.l. 2115-2118), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2538 z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy (zv. 11 č.l. 2119-2121), KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2396 z odvetvia balistiky (zv. 11 č.l. 2124-2128) a posudok č. 14/2016 z odboru slaboprúdovej elektroniky a výpočtovej techniky (zv. 11 č.l. 2166-2271).

Z vyššie uvedeného znaleckého posudku KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2014/1428 z odvetvia balistiky a chémie (zv. 1 č.l. 167-180) vyplýva, že skúmané strely a nábojnice pochádzajú z náboja kalibru 7,65 mm Browning a boli vystrelené zo zbrane príslušného kalibru, napr. pištoľ značky ČZ 50, ČZ 70, ČZ 83 a pod. Nie sú vylúčené ani staršie značky zbraní ako napr. pištoľ značky Menz.

Z ďalšieho vyššie uvedeného znaleckého posudku KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2538 z odvetvia toxikológie (zv. 11 č.l. 2115-2118) je zrejmé, že obsahom plastovej injekčnej striekačky je biela kryštalická látka, ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu s obsahom metamfetamínu 36,8 % hmotnosti. Metamfetamín podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a je zaradený do II. skupiny psychotropných látok. Kryštalická látka o hmotnosti 0,95 g zodpovedá 9-35 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa.

Na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2017 (zv. 18 č.l. 3522-3524) postupom podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy: zv. 3 č.l. 357 zápisnica o vydaní veci I. R., zv. 3 č.l. 358, 359-360 zápisnica o vydaní veci V. R., zv. 3 č.l. 361 zápisnica o vydaní veci N. R. (pištoľ), zv. 3 č.l. 363-365 osvedčenie o dedičstve - dodatočný majetok, zv. 3 č.l. 366-371 potvrdenia o vrátení vecí, zv. 3 č.l. 372-386 fotodokumentácia, zv. 3 č.l. 507-509 úradný záznam kriminálnej polície zo 07.04.2014 - ORPZ-ZV-OKP5-648/2014, zv. 3 č.l. 415-463 zápisnica o obhliadke miesta činu, zv. 4 č.l. 658-661 zápisnica o zadržaní N. G., zv. 4 č.l. 671-674 zápisnica o zadržaní I. M., zv. 4 č.l. 677-680 zápisnica o zadržaní V. R., zv. 10 č.l. 2083-2106 zápisnice o vykonaní domovej prehliadky u N. G. + fotodokumentácia, zv. 10 č.l. 2107-2108 zápisnica o vydaní vecí (injekčná striekačka s pervitínom), zv. 11 č.l. 2146-2162 zápisnica o prehliadke - vozidlo zn. Nissan Terrano v užívaní N. G., zv. 11 č.l. 2273-2277 následná analýza telefonických hovorov z uvedeného mobilu vykonaná MV SR pod č. PPZ-NKA-1393/2016 dňa 26.10.2016 s prílohou, zv. 11 č.l. 2280 potvrdenie o vrátení vecí, zv. 12 č.l. 2281-2300 zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov + fotodokumentácia, zv. 12 č.l. 2301-2309 zápisnica o preverení výpovede na mieste z 13.01.2017 - preverenie údajov o umiestnení elektrických ističov v dome poškodeného N. R., zv. 12 č.l. 2326-2328 prípis k zaslaní výhražného listu + záznamy + samotný list, zv. 12 č.l. 2333-2341 listinné doklady k bankovému účtu v SLSP č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno Z. D., zv. 12 č.l. 2343 trestný rozkaz N. G. sp. zn. 1 T 165/2015 OS vo Zvolene zo dňa 07.12.2015, zv. 12 č.l. 2344-2345 trestný rozkaz N. R. sp. zn. 1 T 136/2012 OS vo Zvolene zo dňa 13.08.2012, zv. 12 č.l. 2383 list svedka B. D., zv. 12 č.l. 2384 úradný záznam z vyťaženia svedka B. D., zv. 12 č.l. 2385-2386 list prokurátora ÚŠP GP SR na KP Banská Bystrica, zv. 12 č.l. 2387-2392 listy svedka B. D. + úradné záznamy, zv. 13 č.l. 2448 list zo záložne Zlaté časy zo dňa 16.02.2017, zv. 13 č.l. 2451-2455 písomná správa zo záložne Brevia zo dňa 17.02.2017, zv. 13 č.l. 2458 písomná správa zo záložne V., s.r.o. zo dňa 16.02.2017, zv. 13 č.l. 2453-2455 písomná správa zo záložne F. zo dňa 20.02.2017, zv. 13 č.l. 2467 písomné potvrdenie z OR PZ Zvolen z 25.08.2016, ORPZ-ZV-OPP1-24-047/2016, zv. 13 č.l. 2472-2473 výpisy + správy zo živnostenského registra N. G., zv. 13 č.l. 2474 výpis zo živnostenského registra I. M., zv. 13 č.l. 2475-2476 výpis zo živnostenského registra V. R., zv. 13 č.l. 2477-2478 výpis zo živnostenského registra N. R. ml., zv. 13 č.l. 2479-2480 výpis zo živnostenského registra poškodený N. R. st., zv. 13 č.l. 2484-2499 rozhodnutia Daňového úradu Banská Bystrica k daňovému subjektu N. R. ml., zv. 13 č.l. 2503-2510 žaloba o vrátenie daru + doplňujúce podania - navrhovateľ N. R. st. / odporca N. R. ml. - zo spisu Okresného súdu sp. zn. 9C/39/2012, zv. 13 č.l. 2581-2587 rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/39/2012 zo dňa 17.10.2013, zv. 13 č.l. 2588 rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/901/2013 zo dňa 12.08.2014, zv. 13 č.l. 2606-2608 darovacia zmluva z 26.01.2004, zv. 14 č.l. 2630-2642 odpoveď zo Slovenskej sporiteľne s exekučnými zákazmi k účtu N. G., zv. 14 č.l. 2652-2661 odpoveď z VÚB, a.s. k účtu I. M., zv. 14 č.l. 2665 odpoveď Prima Banka k účtu N. G., zv. 14 č.l. 2669-2672 úverové účty v ČSOB, a.s. + exekúcie N. R. a V. R., zv. 14 č.l. 2673-2713 zmluvná dokumentácia k úverom v ČSOB, a.s. - N. R., zv. 14 č.l. 2715-2716 správa z OTP banky, a.s. - účet + exekúcie na N. G., zv. 14 č.l. 2718-2743 správa Poštová banka, a.s. - účty + úvery V. R., zv. 14 č.l. 2755-2756 správa Zuno bank AG - účty + exekúcie V. R., zv. 14 č.l. 2762-2858 správa Consumer finance holding o úverových zmluvách obvinených G., M., R. s prílohami, zv. 14 č.l. 2859-2879 správa Profi Credit Slovakia, s.r.o. o úverových zmluvách V. R. s prílohami (úverovou dokumentáciou) a správa Pôžičkomat - Friendly Finance, zv. 14 č.l. 2883-2889 banka Slovakia o úverových zmluvách V. R. s

prílohami (úverovou dokumentáciou), zv. 14 č.l. 2890-2893 analýza bankových výpisov realizovaná MV SR, zv. 15 č.l. 3044 odpis z registra trestov na N. G., zv. 15 č.l. 3045 odpis z registra trestov na I. M., zv. 15 č.l. 3046 odpis z registra trestov na V. R., zv. 15 č.l. 3047 odpis z registra trestov na N. R., zv. 15 č.l. 3048-3060 správy o povesti z miesta bydliska a z Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici na N. G., zv. 15 č.l. 3061-3070 správy o povesti z miesta bydliska a z Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici na I. M., zv. 15 č.l. 3071-3081 správy o povesti z miesta bydliska a z Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici na V. R., zv. 15 č.l. 3082-3097 správy o povesti z miesta bydliska a z Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici na N. R., zv. 2 č.l. 271-273 správa o výsledku porovnávania pachových stôp.

T.

K 2.) bodu rozsudku

Obžalovaný N. G. asi dva týždne pred jeho zadržaním v tejto trestnej veci za skutok v 1.) bode rozsudku, na presne nestotožnenom mieste v meste Sereď pre vlastnú potrebu kúpil za sumu 30-40 Eur bielu kryštalickú látku, ktorú následne prechovával v obytnom priestore garáží a dielni nachádzajúcich sa v obci Budča, okres Zvolen, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú.: Budča, parc. č. XXXX/X, súp. č. XXX, pričom dňa 10.08.2016 v čase o 13.06 h počas realizácie domovej prehliadky označeného obytného priestoru túto bielu kryštalickú látku uloženú v injekčnej striekačke dobrovoľne vydal s vyjadrením, že ide o látku pervitín, pričom znaleckým posudkom Kriministicko - expertízneho ústavu PZ, odbor kriminalistika - prírodovedné skúmanie, Slovenská Ľupča, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2016/2538 zo dňa 05.10.2016 bola táto látka o hmotnosti 0.95 g identifikovaná ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu s obsahom metamfetamínu 36,8% hmotnosti (báza) - 350 mg čistej látky, ktorá zodpovedá 9 až 35 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obžalovaný N. G. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2017 (zv. 17 č.l. 3375) podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona. Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku toto vyhlásenie obžalovaného N. G. prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku v tomto bode rozsudku sa nevykoná.

X X X

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol len dva návrhy na doplnenie dokazovania. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2017 (zv. 18 č.l. 3587) odmietol návrh prokurátora na vykonanie dôkazu prehratím obrazovo - zvukového záznamu (zv. 17 č.l. 3432) z intímneho života obžalovaných V. R. a N. R. (sex so psom). Tento dôkaz súd nepovažoval za dôležitý a netýkal sa podstatnej veci pre rozhodnutie. Dôkaz navrhol prokurátor počas výsluchu znalca C.. M. I., C.. z odboru psychológie, ktorý aj bez vykonania navrhnutého dôkazu vyčerpajúco vyhodnotil osobnosti obžalovaných.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2017 (zv. 19 č.l. 3608) odmietol súd návrh obhajcu obžalovaného N. R., N.. I. D., vykonať výsluch svedkyne I.. Z. V., praktickej lekárky obžalovaného N. R.. Svedkyňa sa mala späť vyjadriť k zdravotnému stavu obžalovaného N. R. v čase jeho výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko v Banskej Bystrici dňa 12.05.2016 pri rozhodovaní o väzbe (zv. 4 č.l. 714-717). Súd ani tento dôkaz nepovažoval za potrebný, lebo zo zápisnice o výsluchu obžalovaného N. R. zo dňa 12.05.2016 na strane 11 (zv. 4 č.l. 717) vyplynulo, že obžalovaný má síce cukrovku, naposledy jedol v utorok ráno, lieky však užil pred výsluchom, a to 2 tabletky. Vo výsluchu sa nenachádza žiadna zmienka o tom, že by sa obžalovaný z dôvodu zmieneného ochorenia cítil zle, alebo by vypovedal takpovediac od veci. Práve naopak, obžalovaný vypovedal spontánne a podľa poznámky sudcu, „že plače" pravdepodobne aj úprimne. Podal vysvetlené priznanie. Potom odpovedal aj na otázky prokurátora a obhajcov. Pre úplnosť treba uviesť, že pri výsluchu boli prítomní aj štyria obhajcovia všetkých štyroch obžalovaných.

Hodnotením všetkých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní jednotlivo aj v ich súhrne dospel súd k nasledovným skutkovým záverom.

Vo vzťahu k 1.) bodu rozsudku treba v prvom rade uviesť, že v tejto trestnej veci neexistuje čo i len jeden usvedčujúci priamy dôkaz. Je to tak najpravdepodobnejšie preto, lebo k obvineniu obžalovaných došlo po vyše dvoch rokoch (09.08.2016) po spáchaní skutku (05.-06.04.2014). Súd potom vychádzal vo výroku o vine zo série nepriamych dôkazov, ktoré na seba nadväzovali a umožnili súdu vytvoriť o spáchaní skutku ucelenú reťaz. Vo vzťahu k 1.) bodu rozsudku za usvedčujúce dôkazy súd považoval

výpovede svedkov C. R., N. R., B. D., W. G. a C. T., čiastočné priznanie obžalovaného N. R. pred súdom pre prípravné konanie znalecké posudky z odboru súdneho lekárstva a Kriminalisticko - expertízneho ústavu PZ odbor kriminalistika - prírodovedné skúmanie a listinné dôkazy, najmä však písomné poznámky svedka B. D. (zv. 6 č.l. 1271-1273, 1287-1289).

Svedkyne C. R. a N. R., dcéry obžalovaného N. R., boli tými, ktoré napriek najbližšiemu príbuzenskému vzťahu s obžalovanými, podali proti nim usvedčujúce dôkazy. Vyšetrovateľovi oznámili, že im otec hovoril niekoľko verzií o peniazoch za vraždu, avšak posledná bola taká, keď povedal, že vražda ho stála 6.000 Eur a ďalších 1.000 Eur dal priamo tomu S. v ich dome vo Zvolene. Tých 6.000 Eur mu dal prostredníctvom V. R.. Všetky peniaze odovzdal po vražde.

Z rozprávania otca tiež vedeli, že sa nechce rozviesť s V. R. napriek tomu, že mu brávala peniaze z pokladne vo firme a teda ju nemôže vyhodiť, lebo V. R. vie na neho škaredé veci, že ho môže potopiť a že by skončil v base. Potom nasledovali hádky medzi N. R., V. R. a I. M., pričom ich predmetom boli peniaze. Svedkyňa N. R. dokazovala, že bola svedkom hádky v čase, keď obžalovaná V. R. už nebývala s ich otcom a chodila do Zvolena len na víkendy. Vtedy prišla aj s dcérou I. M.. Obidve sa hádali s N. R. a svedkyňa počula ako I. povedala: „mama prestaň kvákať lebo nás dostaneš do basy“.

Menované svedkyne sa vyjadrovali aj k anonymnému listu, ktorý bol doručený N. R. a v ktorom ho pisateľ žiadal, aby na tam uvedený účet poslal finančné prostriedky, lebo ak nie povie ako došlo k vražde a skončí v base. Pokiaľ peniaze pošle, všetko bude v poriadku. S listom išli na políciu. Vtedy sa im otec N. R. definitívne priznal a povedal, ako sa vražda starého otca stala. Vždy chcel, aby starý otec zomrel, povedal to V. R. a potom to už vraj všetko nechal na ňu.

Zo svedeckých výpovedí svedkýň C. R. a N. R. ďalej vyplynulo, že v roku 2016 už mali viac informácií od otca, keď si všetky poskladali začali chápať všetky súvislosti, ktoré im otec povedal aj predtým. Otec im v tom čase povedal, že celý nápad s usmrtením starého otca skrsol u I. M. s tým, že ona ho tmočila svojej matke V. R. a tá to povedala otcovi a že on dal na to povolenie a že to aj zaplatil. Povedal, že zaplatil 7.000 Eur tak, že predtým zaplatil 6.000 Eur tomu dotyčnému za vykonanie vraždy a 1.000 Eur dal za zbraň, ktorou bola vražda vykonaná. Vraždu vraj spravil S. z Budče, ktorý má nejaký autoservis a dcéru N. R. s ním chcel aj zoznámiť, čo odmietla. Tej povedal, že V. R. potrebuje držať v rovine, aby sa to neprevalilo a že v opačnom prípade všetko zhodí na V., ktorá má pochybnú minulosť, lebo brala drogy a hrala automaty.

Reakciou obžalovaného N. R. pred súdom bolo úplné popieranie tvrdení obidvoch jeho dcér C. R. a N. R. s tým, že si všetko vymýšľajú a že ho chcú za každú cenu dostať do basy, aby sa dostali k jeho majetku. Dokonca, obžalovaný N. R. na hlavnom pojednávaní dňa 04.07.2017 ako dôvod usvedčujúcich svedeckých výpovedí svojich dcér uviedol, že koncom mája 2016 dcéru C. R. v ich pohrebníctve nachytil „ako sa ukája na mŕtvole a keď to zistila, tak ho išla udať na políciu v júni 2016“. Podľa neho je základom všetkého vykonštruovaného proti nemu práve toto.

V tejto súvislosti súd udáva, že negatívny vzťah obžalovaného N. R. voči dcéram C. R. a N. R. vyústil po jeho prepustení z väzby v tejto veci uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.06.2017 sp. zn. 4Tost 17/2017 do verbálneho vyhrážania sa im dňa 07.06.2017, čo bolo potom predmetom jeho trestného stíhania za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1., ods. 2 písm. b), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.09.2017 č.k. 5T/86/2017-236, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.11.2017 sp. zn. 3To 128/2017, bol obžalovanému N. R. uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest si obžalovaný aj v súčasnosti vykonáva.

Neobstojí ani argumentácia obžalovaného N. R., že dcéry C. R. a N. R. vypovedali pred súdom proti nemu z dôvodu, že ho chcú za každú cenu dostať do basy, aby sa dostali k jeho majetku. Totiž, nielen v čase výpovedí svedkýň pred súdom, ale už aj v prípravnom konaní, boli obidve už podielovými vlastníčkami rodinného domu vo Zvolene, na Y. nábřeží XXXX/XX. Teda nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádza Pohrebníctvo R., v ktorej aj došlo k spáchaniu skutku a o ktorej hovoril aj obžalovaný N. R. ako o majetku. Stali sa nimi na základe právoplatnej darovacej zmluvy zo dňa 05.05.2015, ktorou im spomínanú nehnuteľnosť daroval sám otec - obžalovaný N. R., zapísanej v správe katastra dňa 03.06.2015 číslo vkladu V XXXX/XX (zv. 13 č.l. 2622-2627). Pohnútkou ich výpovedí teda logicky nemohla byť honba za majetkom otca, ale ako to sami deklarovali, aby tým pomohli otcovi zistiť ako sa vražda stala a potom mu zabezpečiť dobrého obhajcu a spravodlivý proces.

Po vyhodnotení výpovedí svedkýň C. R. a N. R. jednotlivo aj v súhrne s ostatnými dôkazmi súd uzatvára, že nemal dôvod neveriť ich svedectvám, lebo ich výpovede navzájom na seba nadväzovali, prípadne sa

logicky dopĺňali, o podstatných okolnostiach súvisiacich so spáchaním skutku vypovedali pred súdom rovnako ako pred vyšetrovateľom, pričom drobné nepodstatné nezrovnalosti súd pričítal plynutiu času.

Súd upriamuje pozornosť na súvislosť anonymného listu (zv. 12 č.l. 2328), ktorý bol doručený obžalovanému N. R. a číslom účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedeným v Slovenskej sporiteľni, majiteľkou ktorého je svedkyňa Z. D.. Toto číslo účtu bolo uvedené v liste s vyhrážkou, aby obžalovaný N. R. naň zaslal sumu 800-1.000 Eur a potom nedôjde k prezradeniu okolností vraždy. Súvislosť videl súd v relatívne zhodnom čase objavenia sa anonymného listu a žiadosti svedka U. D., aby mu sestra Z. D. poskytla svoje číslo účtu. V tejto súvislosti súd uvádza, že svedok U. D. bol v tom čase priateľom I. I., mladšej dcéry obžalovanej V. R.. Z výpovede svedka U. D. jednoznačne vyplynulo, že práve na požiadanie I. I. on žiadal od svojej sestry spomínané číslo účtu s odôvodnením, že na tento účet pošle obžalovaná V. R. jednu výplatu pre jej dcéru z brigády v zahraničí. Tá sa opakovane dotazovala, či už peniaze došli. Na účet však peniaze nikdy doručené neboli. Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná V. R. v zahraničí síce krátko bola, ale nie zamestnaná. S poukazom na obsah anonymného listu súd s najvyššou mierou pravdepodobnosti ustálil, že jeho pisateľom mohol byť len niektorý zo zvyšných troch obžalovaných, aby vylákal finančné prostriedky od obžalovaného N. R. vo svoj prospech.

Za ďalší z usvedčujúcich dôkazov súd považoval výpoveď svedka B. D.. Ten na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďami v prípravnom konaní súdu uviedol skutočnosti, o ktorých sa dozvedel výlučne z rozprávania obžalovaného N. G., s ktorým zdieľal celu č. 217 vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici po dobu troch až štyroch mesiacov, a síce od septembra do decembra 2016. Od N. G. sa dozvedel podrobnosti o tom, ako došlo k samému spáchaniu skutku, kto sa ho zúčastnil, z akého dôvodu, v akom čase a čo bolo motívom konania. Popísal mu to tak, že poškodeného strelil pištoľou, ktorú kúpil od kamaráta a bola ráže „7 aj niččo“. Spolu s ním v dome bola aj I. (M.), ktorá mala kľúče. Do poškodeného mal G. vystreliť trikrát, z toho jedna strela išla do oka a dve do brucha. Od N. G. mal informáciu o tom, že tam hľadali aj nejaké fotky, na ktorých mala byť vyfotená nahá I. a nejaký diár. Motívom mali byť majetkové spory a peniaze.

Hodnotením výpovedí svedka B. D. došiel súd k záveru, že svedok vypovedal zhodne pred súdom v porovnaní s výpoveďami v prípravnom konaní a v súlade s jeho písomnými poznámkami, s ktorými bol konfrontovaný na hlavnom pojednávaní. Vo svojich výpovediach uviedol také detaily, o ktorých sa ako osoba nezúčastnená na mieste činu nemal ako dozvedieť, len tak, že mu to porozprával samotný páchatel. Súd mal za vylúčené, že by sa o podrobnostiach spáchania skutku a detailoch s ním súvisiacich dozvedel iným spôsobom, napríklad nahliadnutím do listín spoluväzňa N. G., alebo dokonca nahliadnutím do samotného vyšetrovacieho spisu alebo z informácií od príslušníkov PZ, ktoré ostatné dve alternatívy považuje za úplne vylúčené. Skutočnosť, že tieto informácie nemá svedok z listín obžalovaného N. G., svedok B. D. vysvetlil tak, že N. G. do skrinky nechodil a nikdy na cele nebol priestor na to, aby v nej z akýchkoľvek dôvodov zostal sám. Navyše ihneď, keď mu o skutku N. G. porozprával, tajne si o tom urobil poznámky a nahlásil sa k ústavnému vyšetrovaciemu orgánu, ktorému následne poskytol svoje informácie a až potom svedeckú výpoveď vyšetrovateľovi tohto prípadu.

Súd v tejto súvislosti podčiarkuje a prízvukuje, že svedok B. D. uviedol relevantné detaily, ktoré korešpondujú s objektívnymi dôkazmi o spáchaní skutku. Jedným z detailov je nájdenie diaľkového ovládača televízneho prijímača pri tele usmrteného poškodeného ležiaceho v kuchyni svojho bytu, čo vyplýva zo zápisnice o ohliadke miesta činu (zv. 3 č.l. 444 foto č. 97, 98). O ňom mu N. G. povedal, že do poškodeného vystrelil okamžite preto, lebo sa preľakol, keď si v jeho ruke všimol niečo čierne a domnieval sa, že je to zbraň. Až následne zistil, že to bol diaľkový ovládač.

Za ďalší detail považoval súd aj tvrdenie svedka B. D., že poškodený bol usmrtený zastrelením, teda nie iným z obvyklých spôsobov usmrtenia (dobodaný, zahrúsený a pod.). V tej súvislosti svedok dokazoval, že N. G. poškodeného zastrelil, a to v kuchyni jeho bytu. Aj to je v súlade so zápisnicou o ohliadke miesta činu (zv. 3 č.l. 443 foto č. 91).

Podstatným detailom svedčiacim pre to, že svedok B. D. sa o spáchaní skutku dozvedel výlučne priamo od jeho páchatela, je aj počet striel a miesta zásahov v tele poškodeného. Svedok totiž uviedol, že mu N. G. povedal, že do poškodeného vystrelil trikrát a zasiahol ho jednou ranou do oka a dvomi do brucha. Aj tieto skutočnosti sú v súlade so zápisnicou o ohliadke miesta činu (zv. 3 č.l. 444-445 foto č. 97-106). Sú najmä v súlade so znaleckým posudkom z odboru súdneho lekárstva, z ktorého bezpochyby vyplýva, že projektil č. 1 vytvoril poranenie vo forme zástrelu v oblasti ľavého dolného viečka oka, ktorý pokračoval cez ľavé oko do zadnej časti očnice cez kosť klinovú, na krátko do strednej jamy lebečnej a skončil v pyramíde kosti spánkovej. Išiel teda priamo odpredu dozadu, kolmo na vertikálnu os tela. Projektil č. 2 vytvoril poranenie vo forme zástrelu ako defekt kožného krytu v oblasti brucha, kde je miesto vstrelu a

pokračoval cez podkožie do prednej časti brucha cez dutinu brušnú, cez mezenterium, do pravej strany kosti krížovej. Išiel teda odpredu dozadu, mierne zhora nadol a mierne zľava doprava voči vertikálnej osi tela. Projektil č. 3 vytvoril poranenie vo forme zástrelu ako defekt kožného krytu v oblasti brucha, kde je miesto vstrelu, pokračoval cez podkožie do oblasti piateho hrudného rebra, spodnú a hornú časť predného listu osrdcovníkového vaku, čiastočne cez prednú stranu hrotu ľavej komory, cez dolný a horný lalok ľavých pľúc, do oblasti 1. rebra a ľavej kosti kľúčnej. Išiel teda mierne odpredu dozadu, mierne zhora nadol a mierne sprava doľava voči horizontálnej osi tela (zv. 2 č.l. 211-259, 260-264 foto č. 7-10, 13-18, 22, 25-27).

Aj kaliber útočiacej zbrane, o ktorej vypovedal svedok, že bola ráže „7 aj niečo“ považuje súd za ďalší detail zmienenej svedeckej výpovede, lebo korešponduje so znaleckým posudkom Kriminalisticko - expertízneho ústavu PZ ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2014/1428 (zv. 1 č.l. 167-180). Z neho je zrejmé, že tri nábojnice nájdené na mieste činu pred vystrelením tvorili súčasť nábojov kalibru 7,65 mm Browning slovenskej výroby. Na nábojniciach boli nájdené výrazné stopy, ktoré vznikli po výstrele v zbrani a sú vhodné na individuálnu identifikáciu zbrane, z ktorej boli vystrelené. Aj z tohto tvrdenia jednoznačne vyplýva, že svedok B. D. vypovedal o skutočnostiach, o ktorých mohol mať informácie len od priameho páchatel'a vraždy.

Za detaily výpovede svedka B. D., korešpondujúce s dôkazmi v trestnom spise súd považoval aj jeho údaj o tom, že po vražde mali hľadať nejaký diár s poznámkami poškodeného a fotografie žien, na ktorých by mala byť aj nahá I. (M.). V spisovom materiáli sú totiž zažurnalizované fotografie nahých žien aj v spoločnosti poškodeného (zv. 3 č.l. č.l. 374-386). Preto je nepochybné, že aj toto tvrdenie svedka považoval súd za pravdivé.

Za pravdivé súd považoval aj to, keď svedok uviedol, že kľúče od brány a vchodových dverí mala I. od nevlastného otca, pretože z dokazovania vyplýva, že obžalovaný N. R. je skutočne nevlastným otcom obžalovanej I. M..

Zhoda vo výpovedi svedka B. D. je aj v sume peňazí, ktorú obžalovaní vyplatili priamemu páchatel'ovi vraždy, a síce sumy 6.000 Eur a 1.000 Eur za zabezpečenie zbrane. Zmienené finančné čiastky totiž korešpondujú aj s výpoveďami svedkyň C. R., N. R. a aj s čiastočným priznaním obžalovaného N. R.. Pre úplnosť treba uviesť, že vlastnoručne písané poznámky svedka B. D., v ktorých podrobne zachytil informácie z rozprávania obžalovaného N. G. a následne o nich vypovedal vyšetrovateľovi a súdu, považoval súd za procesne relevantné dôkazy. Je to tak preto, lebo tieto boli postupom podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítané a svedok sa k nim pri výsluchu súhlasne vyjadril. Súd preto aj tieto dôkazy použil v rozsudku na doplnenie podrobnej výpovede svedka, lebo tento dôkaz nemal ničím spochybnený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, vyplývajúce z výpovede svedka B. D. a z listinných dôkazov - jeho písomných poznámok, mal súd za preukázaný spôsob spáchania samotného činu a osoby na ňom priamo zúčastnené. To bol potom dôvod, prečo súd v rozsudku na rozdiel od obžaloby doplnením zistených údajov upravil skutkovú vetu o slová: „...následne N. G. a I. M. usmrtenie poškodeného vykonali tak, že v presne nezistenom čase v období od večerných hodín dňa 05.04.2014 najneskôr do ranných hodín dňa 06.04.2014 po tom, čo v suteréne rodinného domu na Y. nábreží č. XXXX/XX vo Zvolene vypli poistky, aby vylákali poškodeného N. R. von z bytu,...“.

Za ďalší usvedčujúci dôkaz považoval súd výpoveď svedkyne W. G. pred súdom. Ide o matku Q. G., ktorý má s obžalovanou I. M. dcéru T., teda vnučku svedkyne. Táto sa spontánne na vlastný podnet prihlásila na políciu po zistení informácií z médií a po vyhodnotení vlastných poznatkov. Z novin totiž vyplývala skutočnosť, že obžalovaná I. M. tvrdila, že v čase vraždy sa starala o svoju dcéru. To nebola pravda, keďže jej dcéra T. bola v ten víkend u nich. Preto prostredníctvom C. R. získala kontakt na vyšetrovateľa, ktorému túto skutočnosť zatelefonovala niekedy v júli 2017. Vyšetrovateľ sa jej ozval potom asi o mesiac s otázkou, či je ochotná vypovedať aj pred súdom s čím súhlasila a vyšetrovateľ jej povedal, že tieto informácie poskytne prokurátorovi a on nech rozhodne, či svedkyňu pred súdom navrhne vypočuť.

Svedkyňa informácie uvádzané obžalovanou I. M. považovala za nepravdivé a pred súdom potom dokazovala, že ten víkend, keď sa konala oslava v Očovej, teda z 5. na 6. apríla 2014 bola vnučka T. u nich doma. I. M. ju totiž telefonicky oslovila, aby jej cez víkend postrážila dcéru, pretože ide na oslavu do Očovej a T. by jej prekážala. V každom prípade sa dcéra obžalovanej I. M. T. nachádzala celý víkend u W. G., kde ju doviezla obžalovaná I. M. s priateľom v tom čase U. D.. Obžalovaná I. M. si pre dcéru prišla v nedeľu okolo 15.00 h taxikom. Na jej dotaz ako bolo na oslave v Očovej, aký darček kúpila starkému a aké bolo jedlo jej obžalovaná I. M. uviedla, že na oslave nebola, že to nie je jej druh zábavy. Až následne, keď sa svedkyňa dozvedela o smrti poškodeného sa obžalovanej I. M. opýtala: „dúfam, že keď si nebola na tej oslave, tak v tom nemáš prsty“, na čo jej ona odpovedala, že nie a upriamila pozornosť na Z. D..

Aj výpovedi svedkyne W. G. súd uveril, lebo logicky vysvetlila svoje rozhodnutie vypovedať vo veci a navyše jej záver o tom, že dcéra obžalovanej I. M. T. bola v čase spáchania vraždy u nich, je v súlade s výpoveďou svedka U. D., priateľa obžalovanej I. M., ktorý potvrdil, že v ten víkend v sobotu spolu s obžalovanou odviezli jej dcéru k starej matke.

Do série usvedčujúcich dôkazov súd počíta aj svedeckú výpoveď C. T.. Ide o svedka, ktorý ozrejmoval ako prvý nájdenie usmrteného poškodeného v jeho byte, kde prišiel 07.04.2017 (pondelok) o 09.00 h po pôvodnej dohode s ním pozrieť byt pred maľovaním. Z jeho výsluchu je pozoruhodné pre súd to, že po oznámení nálezu príbuzným v dolnej časti domu sa počas jeho prítomnosti nik z nich na telo poškodeného do jeho bytu na prvom poschodí pozrieť nešiel.

Znalecký posudok z odboru súdneho lekárstva po vykonaní prehliadky a pitvy poškodeného už len sumarizuje a hodnotí všetky zranenia na tele poškodeného. A súd i na tomto mieste prízvukuje, že všetko v súlade s výpoveďou svedka B. D..

Súd nemal žiadne pochybnosti ani o čase konania oslavy v Očovej v termíne 05.04.2014, lebo to mal za preukázané výpoveďami samotných obžalovaných N. R. a V. R. a tiež výpoveďami svedkov N. Q. R., I. R., I. I. (mladšej dcéry obžalovanej V. R.) a jej priateľa N. I.. Po vyhodnotení všetkých dôkazov v tejto súvislosti súd ustálil záver, že práve účasť obžalovaných N. R. a V. R. na tejto oslave im malo vytvoriť alibi, že s vraždou nemajú nič spoločné. Spáchanie vraždy v rovnakom čase bolo teda zámerom zo strany obžalovaných. Vyplýva to bezpochyby z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede svedka B. D..

Súd počas celého dokazovania riešil aj otázku, či na vražde poškodeného neparticipovali aj iné osoby, resp. len iné osoby. Nijaký taký dôkaz však k dispozícii nemal. Reagoval tým na naznačený smer obhajcu obžalovaného N. G., N. M. O., že páchatelom vraždy by mohol byť I. R.. Ide o svedka, ktorý pre príbuzenský vzťah k obžalovanej V. R. (brat) v tejto veci vypovedať odoprel. Táto osoba bola pôvodne z usmrtenia poškodeného podozrivá na základe jediného dôkazu - pachovej stopy nájdenej v obývačke na koberci pri veľkej skrini v byte poškodeného. K tomu súd uvádza, že pachová stopa je len podporným dôkazom a bez nadväznosti iných relevantných dôkazov ju proti osobe použiť nemožno. Tak to bolo aj v prípade podozrivého I. R.. Za pozoruhodné však považuje súd nenájdenie iných pachových stôp v byte poškodeného, keď z dokazovania vyplynulo, že do jeho bytu chodili rôzne ženy, čo vyplýva z fotografií nájdených pri ohliadke miesta činu (zv. 3 č.l. 374-386), ale občas aj pracovníci pohrebničníctva, a to za účelom pomoci poškodenému pri vynášaní bežného nákupu, čo tiež je zrejme zo svedeckých výpovedí. Preto takýto dôkaz jedinej pachovej stopy ustálil súd za nepresvedčivý a nepostačujúci.

Vo vzťahu k 2.) bodu rozsudku súd za usvedčujúce dôkazy považoval bezpochyby vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný z jeho spáchania a tiež znalecký posudok Kriminalisticko - expertízneho ústavu PZ, odboru kriminalistiky - prírodovedného skúmania ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2016/2538, ktorým bola biela kryštalická látka uložená v injekčnej striekačke, ktorú dobrovoľne vydal obžalovaný N. G. v priebehu domovej prehliadky, vyhodnotená ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu s obsahom metamfetamínu 36,8 % hmotnosti, čo zodpovedá 9 až 35 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok a podlieha ustanoveniam zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného N. G. o vine súd k tomuto skutku dokazovanie nevykonával. Z uvedeného dôvodu na tomto mieste preto nehodnotil ani dôkazy. Nič na tom nemení skutočnosť, že spáchanie tohto skutku mal súd za preukázané práve zmieneným vyhlásením obžalovaného.

Po takomto vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v súhrne vo vzťahu k obidvom skutkom potom vzal súd za dokázané, že obžalovaní N. G., I. M., V. R. a N. R. sa dopustili trestnej činnosti, za ktorú boli stíhaní, v konkrétnom rozsahu a takou mierou zavinení, ako je to podrobne rozšpecifikované v predchádzajúcich častiach tohto rozsudku. Ich trestná činnosť im bola preukázaná čiastočným priznaním obžalovaného N. R. ale najmä výpoveďami svedkov C. R., N. R., B. D., W. G., C. T., výpoveďami aj ďalších svedkov, znaleckými posudkami, ako aj celým radom listinných dôkazov zažurnalizovaných v trestnom spise.

V nadväznosti na to, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutky v 1.) a 2.) bode rozsudku stali a že ich svojou mierou zavinenia spáchali obžalovaní N. G., I. M., V. R. a N. R., bolo namieste zaoberať sa príčinnosťou ich konania v čase spáchania trestných činov, ako jednou zo základných podmienok trestnej zodpovednosti. Za tým účelom boli v prípravnom konaní zabezpečené znalecké posudky z odboru psychológie s prirátaním konzultanta psychiatra a ktorých závery po vzájomnej dohode potvrdil na hlavnom pojednávaní jeden zo znalcov.

Obžalovaný N. G. bol vyšetrený znalcom z odboru psychológie prof. C.. Z. R., C.. a znalkyňou z odvetvia psychiatrie I.. Z. R. I.. Tí spracovali znalecký posudok dňa 13.12.2016 (zv. 5 č.l. 826-855), z ktorého záverov je zrejmé, že jeho osobnosť je abnormne štrukturovaná s prevahou dissociálnych a emočne nestabilných čŕt. Bola u neho zistená zvýšená agresivita, impulzivita, dobrodružnosť a nedostatok zábran. S emočne nestabilných čŕt sú v popredí labilná afektivita s nižšou racionálnou kontrolou, odbrzdenosť a nezdržanlivosť. Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí znalec konštatoval, že všeobecná vierohodnosť obžalovaného je oslabená. Hoci má dostatočne vysoké kognitívne schopnosti - pamäť a intelekt, jeho abnormne štrukturovaná osobnosť znižuje obsahovú spoľahlivosť myslenia a výpovedi. Dominantným motívom sa u neho javí finančný zisk. Pri prognóze resocializácie obžalovaného N. G. sú negatívnymi faktormi z oblasti sociálnej chýbanie zázemia v rodine, v partnerskom vzťahu, promiskuita, profesná nestálosť a z oblasti personologickej prítomnosť abnormne štrukturovanej osobnosti so zvýšenou pohotovosťou ku agresivite a z oblasti kriminologickej predchádzajúce trestné stíhanie. Znalci potom konštatovali jeho prognózu resocializácie ako limitovanú a v zásade možnú. Prirátaný znalec z odvetvia psychiatrie vyhodnotil rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného N. G. ako plne zachované a je schopný chápať zmysel trestného konania, pričom nie je u neho potrebné nariadenie ochrannej psychiatrickej liečby.

Obžalovaná I. M. bola vyšetrená znalcom z odboru psychológie prof. C.. Z. R., C.. a znalkyňou z odvetvia psychiatrie I.. Z. R. I.. Menovaní znalci vypracovali znalecký posudok dňa 18.12.2016 (zv. 5 č.l. 856-877) z ktorého vyplýva, že v sociálnom kontakte je obžalovaná extravertovaná, submisívna, skôr naivná, pričom agresivita sa javí ako znížená dispozícia. Osobnosť je simplexná, nezrelá, s pithiatickými črtami - afektívna labilita, citová nestálosť, vytváranie povrchných vzťahov, egocentrizmus, nezdržanlivosť. Vierohodnosť výpovedí obžalovanej pokladali znalci za zníženú. Motív trestnej činnosti mohol byť zisťný, ale aj jej snaha vyhovieť ľuďom vo svojom okolí. Pri analýze prognózy jej resocializácie znalci za pozitívne faktory hodnotili mladý vek, neprítomnosť psychotického ochorenia a doterajšiu bezúhonnosť. Celkovo jej prognózu znalci hodnotili ako dobrú. U obžalovanej I. M. prirátaný znalec z odvetvia psychiatrie konštatoval ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase trestného činu ako zachované. Zistil u nej aj sporadický konzum pervitínu, avšak bez známkov závislosti, čo vyústilo do záveru, že u nej nie je potrebné indikovať ochranné liečenie.

V prípravnom konaní bolo zabezpečené aj znalecké vyšetrenie obžalovanej V. R. a to znalcom z odboru psychológie C.. M. I., C.., a znalkyňou z odvetvia psychológie I.. U. V., C.. Zo znaleckého posudku zo dňa 19.01.2017 (zv. 5 č.l. 878-899) je zrejmé, že jej intelektová úroveň je v pásme priemeru. Osobnosť je abnormne štrukturovaná s akcentom na príznaky emočne nestabilnej poruchy osobnosti s prevahou povznesenej nálady, expanzivity, zvýšenej reakčnej pohotovosti, zvýšenej aktivity a vzrušivosti, explozivity a prejavov cynickosti a výstrednosti. Uvedené osobnostné charakteristiky obžalovanej so sklonom k intenzívnym, emóciami určeným hostilným a agresívnym prejavom v prípade prežívania frustrácie, spoločne so situačnými faktormi vytvárajú motivačné predpolie ku konaniu, pre ktoré bola odsúdená. Úroveň poznávacích procesov obžalovanej umožňuje správne vnímanie okolitého diania, resp. prežitých udalostí, zapamätanie si ich, ako aj ich reprodukovanie. Výpovedanie v súlade s realitou je však podmienené výlučne vedomou ochotou, či neochotou obžalovanej takto vypovedať. V prípade nej možno očakávať vyššiu mieru pozitívnej sebaaprezentácie, t. j. ukázať sa v lepšom svetle, čo je zo psychologického hľadiska súčasťou jej obrannej stratégie v trestnom konaní. Aj u tejto obžalovanej bolo konanie motivované jednak zištné, t. j. v záujme zachovania majetku jej manžela (obžalovaného N. R.) a jednak ako odplata za odmietavé správanie jej nebohého svokra voči nej. Prognóza resocializácie obžalovanej V. R. zo psychologického hľadiska je skôr neistá s miernou prevahou negatívnych ukazovateľov. Pre súd tento záver znamená, že prognóza nápravy a prevýchovy obžalovanej nie je vylúčená. U obžalovanej V. R. prirátaný znalec z odvetvia psychiatrie konštatoval, že spáchanie trestného činu nebolo podmienené poruchou ovládacích a rozpoznávacích schopností. Zistené patologické hráčstvo u obžalovanej nepredstavuje z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť riziko a nie je potrebné uložiť jej ochranné liečenie.

V prípravnom konaní bolo zabezpečené znalecké vyšetrenie aj u obžalovaného N. R. znalcom z odboru psychológie C.. M. I., C.. a znalkyňou z odvetvia psychiatrie I.. U. V. (zv. 5 č.l. 900-917). Zo zmienenej znaleckého posudku zo dňa 09.01.2017 vyplýva, že jeho osobnosť je orientovaná

prevažne navonok, je menej harmonizovaná s racionálne menej zvládanou nestabilnou emotivitou, ktorá je prioritnou determinantou jeho správania. Charakteristická je nízka tolerancia voči neúspechom s ich následnou racionalizáciou a zvaľovaním viny za ne na iných. V prípade nakopenia vnútorného napätia je očakávateľné ich náhle odvedenie prejavmi výbušnosti a agresiou. Agresivita nepatrí medzi dominujúce štruktúry osobnosti obžalovaného, je však ľahko aktivovateľná v situáciách frustrácie jeho potrieb a v správaní obžalovaného sa prejavuje viac vystupňovanou kritičnosťou voči iným, nátlakovitosťou a cynickosťou ako priamou fyzickou agresiou. V kontexte psychologických charakteristík obžalovaného možno zo psychologického hľadiska konštatovať, že spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu nie je v rozpore s jeho osobnostným profilom. Úroveň poznávacích procesov umožňuje správne vnímanie okolitého diania, resp. prežitých udalostí, zapamätanie si týchto udalostí, ako aj ich reprodukovanie. Uvedené konštatovanie sa vzťahuje aj na opis udalosti v súvislosti z ktorej je obžalovaný stíhaný. Vypovedanie obžalovaného v súlade s realitou je podmienené výlučne jeho vedomou ochotou, či neochotou takto vypovedať. U obžalovaného nebol zistený sklon k fantazijnému spracovaniu skutočností a chorobný sklon ku klamstvu, zistený bol sklon k ľahkému prijímaniu neobvyklého riešenia problémových situácií a sklon zbavovať sa zodpovednosti za problematické, či neadekvátne konanie, resp. ex post ho anulovať a popierať. Z psychologického hľadiska možno konštatovať, že obžalovaný mohol byť ku skutku motivovaný zisťne pri obave o stratu majetku a tiež svojim negatívnym postojom voči otcovi, ktorého existencia mu spôsobovala starosti. Prognóza resocializácie je zo psychologického hľadiska skôr priaznivá. Vzhľadom k osobe obžalovaného je možné očakávať jeho nápravu pri uložení trestu odňatia slobody. Trest môže splniť svoj účel. Zo záverov znalca z odvetvia psychiatrie je zrejmé, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného boli v čase činu neporušené. Jeho pobyt na slobode nepredstavuje z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť riziko a tomuto obžalovanému nie je potrebné uložiť žiadne ochranné liečenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery znaleckých posudkov prijal súd záver, že v čase spáchania trestných činov boli všetci štyria obžalovaní príčetní. Nezistilo sa nič, čo by ich zbavilo trestnej zodpovednosti. Ich trestná činnosť im bola jednoznačne dokázaná ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku. Nič teda nebránilo uznať ich za vinných z tých trestných činov ako ich právne posúdil v obžalobe prokurátor.

U všetkých štyroch obžalovaných ide o trestné činy, ktorých skutkové podstaty sú naplnené iba v prípade úmyselného zavinenia páchatel'a. Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia - priamy a nepriamy úmysel (§ 15 písm. a), písm. b)). Páchatel' koná v priamom úmysle, ak chce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem. V prípade nepriameho úmyslu páchatel' vie, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzročený. V konkrétnej trestnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaní N. G., I. M., V. R. a N. R. sa všetkých trestných činov dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto iného úmyselne usmrť s vopred uváženou pohnútkou. V konkrétnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynul záver, že po tom, čo I. M. zosnovala usmrtienie poškodeného N. R., s týmto úmyslom oboznámila svoju matku V. R., ktorá v úmysle tento plán zrealizovať ho sprostredkovala N. R., ktorý ho odsúhlasil a v presne nestotožnenom čase osobne vyplatil N. G. za realizáciu vraždy hotovosti 7.000 Eur, N. G. a I. M. vykonali usmrtienie poškodeného tak, že v presne nezistenom čase v období od večerných hodín dňa 05.04.2014 najneskôr do ranných hodín dňa 06.04.2014 po tom, čo v suteréne rodinného domu na Y. nábreží č. XXXX/XX vo Zvolene vypli poistky, aby vylákali poškodeného N. R. von z bytu, následne N. G. vošiel proti vôli poškodeného do jeho bytu na prvom poschodí a nestotožnenou krátkou guľovou zbraňou kal. 7,65 mm tri krát do neho vystrelil a spôsobil mu jedno strelné poranenie hlavy v oblasti ľavého oka a dve strelné poranenia brucha vľavo, ktorým zraneniam poškodený ihneď podľahol. Tieto skutočnosti vyplývajú sčasti z výpovede obžalovaného N. R., ale najmä z výpovedí svedkov B. D., C. R., N. R., W. G. a C. T.. Súd obžalovaného N. G. uznal za vinného ako priameho páchatel'a úkladnej vraždy, pričom ostatných obžalovaných uznal za vinných ako účastníkov zmieneného obzvlášť závažného zločinu, a síce I. M. formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, obžalovanú V. R. formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a obžalovaného N. R. formou objednávateľstva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy na chránenej osobe podľa ods. 2 písm. d), § 144 Trestného zákona je kvalifikovaným znakom tejto skutkovej podstaty trestného činu. V ustanovení § 139 ods. 1 je uvedený výpočet subjektov považujúcich za chránené osoby. V danej konkrétnej veci

došlo k usmrteniu poškodeného N. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mal v čase smrti 74 rokov, čo z hľadiska ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona treba považovať za osobu vyššieho veku. Keďže k usmrteniu poškodeného došlo zavinením obžalovaných N. G., I. M., V. R. a N. R., súd túto kvalifikovanú skutkovú podstatu prečítal všetkým štyrom obžalovaným.

Spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v úmysle získať majetkový prospech je kvalifikovaným znakom uvedenej skutkovej podstaty trestného činu podľa ods. 2 písm. f), § 144 Trestného zákona. Súd mal dokazovaním za preukázané, že obžalovaní I. M., V. R. a N. R. boli pri spáchaní úkladnej vraždy zistne motivovaní. Zištňosť konania u obžalovaného N. R. súd videl v jeho obave o stratu majetku - rodinného domu s rodinnou firmou - Pohrebničníctvo R.. Totiž, obžalovaný N. R. v čase činu vedel, že tento dom, ktorý mu otec poškodený N. R. pôvodne daroval dňa 26.01.2004 (zv. 13 č.l. 2504) mu bude musieť vrátiť, lebo prehral spor na Okresnom súde Zvolen. Poškodený od neho požadoval vrátenie daru - zmienenej nehnuteľnosti, lebo obžalovaný sa k nemu dlhodobo správal vulgárne a agresívne. Vyplýva to z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 17.10.2013 č.k. 9C/39/2012-197 (zv. 13 č.l. 2581-2587). Konanie o vrátenie daru bolo v konečnom dôsledku zastavené a rozsudok Okresného súdu Zvolen bol zrušený, čo vyplýva z uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.08.2014 č.k. 15Co/901/2013-246 (zv. 13 č.l. 2588). Odvolací súd tak rozhodol preto, že právna nástupkyňa po navrhovateľovi poškodenom N. R., V. B., ktorá je sestrou obžalovaného N. R., listom zo dňa 09.07.2014 zobrala návrh späť. Znamená to, že právny stav s nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa na Y. nábřeží XXXX/XX vo Zvolene sa dostal do stavu ako pred návrhom poškodeného na vrátenie daru, a sice do výlučného vlastníctva obžalovaného N. R.. To sa však obžalovaný N. R. dozvedel až po spáchaní skutku. V tejto súvislosti súd neprijal obhajobu obžalovaného N. R. v tom, že keby aj vlastníctvo nehnuteľnosti prešlo rozhodnutím súdu o vrátení daru späť na poškodeného, po jeho smrti by aj tak polovica dedičstva pripadla obžalovanému. Z dokazovania totiž vyplynulo, že poškodený mienil po získaní daru tento previesť na Z. D. a s ňou podnikáť v pohrebných službách. V takom prípade by obžalovaný stratil aj svoj zamýšľaný podiel, o čom vedel. Zištňosť u tohto obžalovaného videl súd aj v strate ďalšieho prísunu finančných prostriedkov zo zabehnutého podnikania. U obžalovanej V. R. videl zištňosť konania súd v jej záujme zachovania majetku manžela obžalovaného N. R. a rovnako ako u obžalovanej I. M. bola zištňosť motivovaná obavou o stratu doposiaľ zabezpečených finančných prostriedkov z podnikania v pohrebných službách a tým stratu zdroja pre financovanie bežného života a tiež závislosti na drogách a u obžalovanej V. R. aj na hracích automatoch. Preto kvalifikovanú skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ods. 2 písm. f), § 144 Trestného zákona pričítal súd obžalovaným N. R., V. R. a I. M.. Takto vyšpecifikovaná zištňosť konania obžalovaných N. R., V. R. a I. M. korešponduje aj so závermi znalca z odboru psychológie.

Pre úplnosť súd ešte k právnej kvalifikácii obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 2 písm. f) Trestného zákona uvádza, že v právnom posúdení konania obžalovaných I. M., V. R. a N. R. na rozdiel od obžaloby v rozsudku vypustil slová „závažnejším spôsobom konania“. Je to tak preto, že úmysel získať majetkový prospech nie je závažnejším spôsobom konania v zmysle ustanovenia § 138 Trestného zákona ako to uviedol v obžalobe prokurátor. Je to samostatný inštitút trestného práva vyjadrený priamo v kvalifikovanej skutkovej podstate obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ods. 2 písm. f) § 144 Trestného zákona.

U obžalovaného N. G. súd v rozsudku vypustil právnu kvalifikáciu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy z osobitného motívu - na objednávku podľa ods. 2 písm. e), § 144, s použitím § 140 písm. a) Trestného zákona, ako jeho konanie právne kvalifikoval v obžalobe prokurátor. Súd je názoru, že tento pojem je už zahrnutý v základnej skutkovej podstate obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ods. 1, § 144 Trestného zákona, ktorá znie: „Kto iného úmyselne usmrť s vopred uváženou pohnútkou...“.

Ak páchatel iného úmyselne usmrť na objednávku, ide nevyhnutne o konanie s vopred uváženou pohnútkou, ktoré je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona. Neprichádza potom v dôsledku zákazu kvalifikačnej a ďalšej súvisiacej duplicity v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona použiť znak spáchania takého činu „na objednávku“ aj ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 144 ods. 2 písm. e), v spojení s § 140 písm. a) Trestného zákona. Ide o relatívny nedostatok ustanovenia o dotknutej skutkovej podstate trestného činu, s možnosťou výskytu ktorej (resp. druhovo ktorých) však zároveň Trestný zákon v ustanovení svojej všeobecnej časti (§ 38 ods. 1) počíta a tam ustanovené pravidlo sa uplatní aj v iných obdobných prípadoch (judikát Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 45-2016-1).

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného N. G. popísaného v 1.) bode rozsudku, ktoré podľa obžaloby prokurátora naplnilo znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy

podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e), s poukazom na § 140 písm. a) Trestného zákona, treba v prvom rade uviesť, že obžalovaný N. G. konal nesporne s vopred uváženou pohnútkou v zmysle § 144 ods. 1 Trestného zákona, čo dokazuje, že sa na vraždu pripravoval tým, že sa dohodol so spoluobžalovanými o mieste a čase vraždy, o spôsobe usmrtenia a že si na to zabezpečil strelnú zbraň. Táto jeho vopred uvážená pohnútka usmrtiť poškodeného pramenila ale výlučne z toho, že konal na objednávku. V súlade s § 38 ods. 1 Trestného zákona tak nemožno na túto okolnosť prihliadnúť aj ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v zmysle § 144 ods. 2 písm. e), v nadväznosti na § 140 písm. a) Trestného zákona, nakoľko predbežné uváženie pohnútky obžalovaného N. G. spočívalo práve v prijatí objednávky na usmrtenie poškodeného. Z toho potom plynie záver, že ak páchatel iného úmyselne usmrtí na objednávku, ide o konanie s vopred uváženou pohnútkou, ktoré je potrebné právne posúdiť ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona.

Trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spácha o. i. ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného. V konkrétnej trestnej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný N. G. skutok úmyselného usmrtenia poškodeného vykonal v jeho byte vo Zvolene na Y. nábreží č. XXXX/XX. Neoprávnenosť vniknutia súd mal za preukázanú samotným úmyslom a vykonaním činu. Súd nemal žiadne pochybnosti, že obžalovaný N. G. sa tohto trestného činu dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Spáchanie tohto trestného činu voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku podľa ods. 3 písm. a), § 194 Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona je kvalifikovaným znakom skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Tento kvalifikačný znak súd podrobne rozobral pri právnej kvalifikácii obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ods. 2 písm. d), § 144 Trestného zákona, na ktorý v celom rozsahu odkazuje. Nemal totiž žiadne pochybnosti, že poškodeného N. R. bolo potrebné považovať za osobu vyššieho veku.

Hoci v čase činu sa aj obžalovaná I. M. nachádzala v rodinnom dome vo Zvolene na Y. nábreží č. XXXX/XX, v ktorom bol skutok spáchaný, súd však nemal za preukázané, že by spoločne s obžalovaným N. G. neoprávnene vstúpila do bytu poškodeného. Nachádzala sa len v priestoroch tejto nehnuteľnosti, do ktorých mala povolený prístup. To bol potom dôvod, pre ktorý súd jej konanie právne nekvalifikoval ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona spácha o. i. ten, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu. V konkrétnej veci v 2.) bode rozsudku vyplynulo, že obžalovaný N. G. asi dva týždne pred jeho zadráním na presne nestotožnenom mieste v meste Sereď si pre vlastnú potrebu kúpil bielu kryštalickú látku za sumu 30 až 40 Eur, ktorú potom prechovával v obytnom priestore garáží a dielni v obci Budča, okres Zvolen, pričom dňa 10.08.2016 v čase o 13.06 h túto bielu kryštalickú látku uloženú v injekčnej striekačke počas domovej prehliadky dobrovoľne vydal s vyjadrením, že ide o látku pervitín. Obžalovaný N. G. k tomuto skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný. Jeho zavinenie mal súd za preukázané aj znaleckým posudkom KEÚ, odboru kriminalistiky- prírodovedného skúmania ČEZ:PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2538 zo dňa 05.10.2016, ktorým bola táto látka o hmotnosti 0,95 g identifikovaná ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu s obsahom metamfetamínu 36,8 % hmotnosti - 350 mg čistej látky, ktorá zodpovedá 9 až 35 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok a podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. Spáchanie tohto prečinu vo väčšom rozsahu mal súd za preukázané zase množstvom zaistenej psychotropnej látky v počte 9 až 35 bežných jednotlivých dávok, čo teda podľa zaužívanej súdnej praxe presahuje desaťnásobok obvyklej jednorazovej dávky.

V rámci úvah o postihu obžalovaných mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť obžalovaným v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vychovať ich k tomu, aby viedli riadny život a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti najmä na ďalších možných páchatelov podobnej trestnej činnosti a zároveň ich odradiť od páchania trestných činov.

Druh trestu tu bol daný zo zákona, teda odňatie slobody podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu súd na základe § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestných činov a ich následky, zavinenie, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti na

osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy. Podľa § 34 ods. 5 písm. b) Trestného zákona prihladol súd u organizátora, objednávateľa a návodcu aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine.

Útok obžalovaných v 1.) bode rozsudku smeroval voči najdôležitejšiemu chránenému záujmu, ktorým je ochrana života ako jedna z najdôležitejších hodnôt v spoločnosti. Navyše obžalovaný N. G. porušil aj objekt trestného zločinu porušovania domovej slobody, ktorým je ochrana obydlia, osôb a jeho nedotknuteľnosť. V 2.) bode rozsudku obžalovaný N. G. porušil aj objekt trestného prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia občanov a zamedziť im neoprávnený styk s drogami.

Konkrétny stupeň závažnosti spáchania trestnej činnosti obžalovanými vyjadruje aj to, že všetci spáchali obzvlášť závažný zločin, obžalovaný N. G. aj ďalší zločin a prečin. Ostatné kritéria, určenia druhu trestu a jeho výmery vyplynuli konkrétne z vyššie uvedených skutkových zistení. Súd tu vzal do úvahy najmä snahu obžalovaných úmyselným usmrtením z vopred uváženej pohnútky zbaviť sa člena rodiny - poškodeného N. R., navyše u troch obžalovaných aj so zistným motívom. Ďalej tu súd prihladol na okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania obzvlášť závažného zločinu, tiež na okolnosti, čo pôsobili na obžalovaných a na rôzne sprievodné okolnosti. Súd vzal do úvahy i druh a povahu konania obžalovaných a tiež použité prostriedky. Všetci štyria obžalovaní spáchali trestnú činnosť najvýraznejšou formou zavinenia - v priamom úmysle, ktorý je najzávažnejší. Dôležitým kritériom uloženia výmery trestu je následok trestnej činnosti. Ten v danom prípade spočíval v zbavení života poškodeného jeho úmyselným usmrtením z vopred uváženej pohnútky. Každé usmrtenie človeka je svojim spôsobom surové a vo vzťahu k hodnote ľudského života bezohľadné a bezcitné. U obžalovaného N. G. následok trestného činu spočíval aj v neoprávnenom narušení obydlia a v neoprávnenom držaní psychotropnej látky pre vlastnú potrebu.

Zo správy organizačného odboru mesta Zvolen (zv. 15 č.l. 3048) je zrejmé, že obžalovaný N. G. má 6 záznamov v evidencii priestupkov mestskej polície, všetky za porušenie dopravných predpisov.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR (zv. 15 č.l. 3050-3053) vyplýva, že obžalovaný N. G. bol v období od 30.01.2012 do 28.12.2016 celkom 14 krát potrestaný v blokovom konaní za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Zo správy Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica (zv. 15 č.l. 3059) je zrejmé, že obžalovaný N. G. bol do ústavu dodaný 12.08.2016 a stále sa v ňom nachádza. Je rozvedený, má jedno dieťa a má ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity. Pred výkonom väzby pracoval ako automechanik osobných automobilov. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok dodržiava, pokyny a príkazy príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní bez pripomienok. Dodržiava poriadok aj čistotu na cele. Doposiaľ sa nedopustil žiadnych disciplinárnych previnení a nebola mu udelená ani žiadna disciplinárna odmena. Do práce nebol zaradený.

Obžalovaný N. G. bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 07.12.2015 č.k. 1T/165/2015-62, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín uloženého pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (zv. 18 č.l. 3561).

Zo správy Mestského úradu Želiezovce, oddelenia organizačno-správneho a sociálnych vecí (zv. 15 č.l. 3061) vyplýva, že obžalovaná I. M. sa v trvalom bydlisku v obci Želiezovce nezdržiava a preto im nie sú známe osobné, rodinné ani jej majetkové pomery. Komisiou na ochranu verejného záujmu riešená nebola.

Zo správy Okresného úradu Levice, odboru všeobecnej vnútornej správy (zv. 15 č.l. 3062) je zrejmé, že obžalovaná I. M. v Ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR nemá žiaden záznam.

Obžalovaná I. M. nie je a nebola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi ani štátnych sociálnych dávok, čo vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice (zv. 15 č.l. 3063).

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Levice (zv. 15 č.l. 3062) je zrejmé, že obžalovaná I. M. nie je a ani nebola v Sociálnej poisťovni registrovaná ako zamestnanec a ani ako samostatne zárobkovo činná osoba, nikdy nepoberala dávky dôchodkového poistenia, v nezamestnanosti ani nemocenské dávky.

Zo správy Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica (zv. 15 č.l. 3069) vyplýva, že obžalovaná I. M. bola do väzby dodaná 12.08.2016. Je vydatá, má jedno dieťa a ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity. Pred výkonom väzby bola nezamestnaná. Správanie obžalovanej I. M. nie je hodnotené pozitívne. Dňa 28.12.2016 jej bol uložený disciplinárny trest - pokarhanie za nadväzovanie nepovolených kontaktov. Následné správanie a vystupovanie potom už bolo na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok

dodržiavala, rovnako aj pokyny a príkazy príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plnila bez pripomienok. Nebola jej uložená žiadna disciplinárna odmena. Do práce nebola zaradená. Z odpisu z registra trestov na obžalovanú I. M. (zv. 18 č.l. 3562) je zrejme, že doposiaľ súdom potrestaná nebola.

Zo správy Mestského úradu Zvolen (zv. 15 č.l. 3071) vyplýva, že obžalovaná V. R. je prihlásená na trvalý pobyt na adrese vo Zvolene. Nemá záznam v evidencii priestupkov Mestskej polície Zvolen.

V obci Očová sa obžalovaná V. R. z adresy trvalého bydliska odhlásila 10.04.2012 do Zvolena, Y. nábregie XXXX/XX. Táto skutočnosť je zrejme zo správy Obecného úradu v Očovej (zv. 15 č.l. 3072).

Zo správy Okresného úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy vyplýva, že obžalovaná V. R. nemá záznam v evidencii priestupkov (zv. 15 č.l. 3073).

Obžalovaná V. R. sa nenachádza v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a ani iných štátnych príspevkov. Naposledy poberala dávku v hmotnej núdzi od 02/2004 do 02/2005 (zv. 15 č.l. 3074).

V Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen obžalovanú V. R. neevídujú v registri poisťencov. Posledná registrácia bola zaznamenaná od 01.07.2014 do 09.06.2016 ako samostatne zárobkovo činná osoba (zv. 15 č.l. 3075).

Zo správy z Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica (zv. 15 č.l. 3080) je zrejme, že do väzby bola dodaná 12.08.2016. Je vydatá, má dve deti a ukončené stredné odborné vzdelanie s maturitou. Pred výkonom väzby bola nezamestnaná. Správanie mala na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže dodržiavala a plnila bez pripomienok. Nedopustila sa žiadnych disciplinárnych previnení a nebola jej udelená žiadna disciplinárna odmena.

Obžalovaná V. R. bola doposiaľ 1 krát súdne trestaná, a síce trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.03.2017 č.k. 4T/9/2017-395 na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s uložením probačného dohľadu s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky a trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 6 rokov, uložených pre zločin skrátene dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona (zv. 18 č.l. 3563).

Obžalovaný N. R. je na trvalý pobyt prihlásený vo Zvolene, Y. nábregie XXXX/XX. V evidencii priestupkov Mestskej polície Zvolen má 3 záznamy (zv. 15 č.l. 3082).

Zo správy Okresného úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy (zv. 15 č.l. 3083) vyplýva, že v evidencii priestupkov má obžalovaný N. R. od roku 2011 tri záznamy, pričom posledného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa mal dopustiť dňa 02.08.2013.

Obžalovaný N. R. nie je ani nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi a ani iných príspevkov vyplácaných štátom. Nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie (zv. 15 č.l. 3089). V sociálnej poisťovni pobočka Zvolen obžalovaného N. R. neevídujú v registri poisťencov. Posledná registrácia bola od 01.07.2001 do 30.06.2015 ako samostatne zárobkovo činná osoba (zv. 15 č.l. 3090).

Zo správy Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica (zv. 15 č.l. 3096) je zrejme, že obžalovaný N. R. bol do väzby dodaný v rovnaký deň ako zvyšní traja obžalovaní, a síce 12.08.2016. Obžalovaný je ženatý, má dve deti a ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity. Pred výkonom väzby bol nezamestnaný. Správanie obžalovaného vo výkone väzby nehodnotia pozitívne, lebo dňa 28.12.2016 mu bol uložený disciplinárny trest - pokarhanie za nadväzovanie nepovolených kontaktov. Ústavný poriadok dodržiaval a bez pripomienok plnil pokyny a príkazy príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže. Dodržiaval aj poriadok na cele. Obžalovanému nebola udelená žiadna disciplinárna odmena. Do práce nebol zaradený.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného N. R. (zv. 18 č.l. 3564) vyplýva, že bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný. Z trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/86/2017, ktorý súd oboznámil na hlavnom pojednávaní dňa 20.12.2017 (zv. 20 č.l. 3755) však pre súd vyplynul ďalší záver, že obžalovaný N. R. bol odsúdený aj uvedeným súdom, a síce rozsudkom zo dňa 27.09.2017 č.k. 5T/86/2017-236, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.11.2017 sp. zn. 3/To/128/2017 na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, uloženého pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (vyhrážanie sa dcéram C. R. a N. R. po prepustení z väzby v tejto trestnej veci).

V úzkej súvislosti s týmito hodnoteniami a osobnými pomermi obžalovaných súd posudzoval možnosť ich nápravy. Tu prihliadol najmä na ich správy o povesti z miesta bydliska, z ústavu na výkon väzby, ako aj na všetky skutočnosti, ktoré vyplývali o osobách obžalovaných z trestného spisu. Prihliadol aj na

znalecké posudky z odboru psychológie, ktoré na obžalovaných vypracovali znalci z uvedeného odboru, a to C.. C.. Z. R., C.. a C.. M. I., C.., ktorý ostatne menovaný znalec závery potvrdil aj pred súdom. K prognóze resocializácie u obžalovaných N. G., I. M. a N. R. sa súhrnne možno vyjadriť, že ich náprava a resocializácia je limitovaná ale v zásade možná. U obžalovanej V. R. je prognóza resocializácie skôr neistá, s miernou prevahou negatívnych ukazovateľov. Jej náprava a prevýchova je teda zo všetkých obžalovaných najnegatívnejšia, avšak súd tu dodáva, že jej prognóza ale nie je vylúčená.

Ďalej súd zistil, že obžalovaným N. G. a N. R. nepoľahčovala žiadna z okolností uvedených v § 36 Trestného zákona. Obžalovaným I. M. a V. R. poľahčovalo, že viedli pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona).

Obžalovaným N. G., V. R. a N. R. priťažovalo, že spáchali viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona). Obžalovanej I. M. nepriťažovala žiadna z okolností uvedených v § 37 Trestného zákona.

Za spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona umožňuje Trestný zákon dospelému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie.

Pri určovaní trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona).

Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Trestného zákona).

Ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužívajú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne (§ 38 ods. 7 Trestného zákona).

Zníženie hornej hranice, alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie (§ 38 ods. 8 Trestného zákona).

Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov (§ 41 ods. 2 Trestného zákona).

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Trestného zákona).

Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahujúce nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Trestného zákona (§ 42 ods. 2 Trestného zákona). Popri sebe nemožno uložiť tresty odňatia slobody a domáceho väzenia, odňatia slobody a povinnej práce, peňažný a prepadnutia majetku, prepadnutia vecí a prepadnutia majetku, zákazu pobytu a vyhostenia (§ 34 ods. 7 Trestného zákona).

Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, pokiaľ mali význam pre výrok o trestoch a slúžili v tomto smere na prospech obžalovaným i proti nim, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk sú tresty odňatia slobody uložené všetkým štyrom obžalovaným vo výmere po dvadsaťpäť rokov. U obžalovaných N. G., V. R. a N. R. sú tresty úhrnné za použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného N. G. preto, lebo spáchal štyri úmyselné trestné činy, a síce obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona. Vymenované trestné činy obžalovaný N. G. spáchal tromi skutkami. Obžalovanej V. R. ukladal súd tento trest za dva trestné činy, a síce obzvlášť závažný zločin úkladnej

vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. f), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktoré spáchala dvomi skutkami. U obžalovaného N. R. je úhrnný trest odňatia slobody s použitím tzv. asperačnej zásady preto, lebo tomuto obžalovanému ukladal trest za spáchanie dvoch trestných činov, a síce obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. f), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktoré spáchal dvomi skutkami.

U obžalovaných N. G., V. R. a N. R. sú uložené tresty odňatia slobody súhrnné, lebo ich súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy, ktorú spáchali skôr (dňa 05. až 06.04.2014), ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce rozsudky za iné ich trestné činy: u obžalovaného N. G. (07.03.2016), u obžalovanej V. R. (12.04.2017) a u obžalovaného N. R. (27.09.2017). Zároveň potom súd zrušil u menovaných troch obžalovaných výroky o trestoch uložených skoršími trestnými rozkazmi, resp. rozsudkom, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takéto úvahy súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní a najmä v záveroch znaleckých posudkov z odboru psychológie, z ktorých u obžalovaných N. G., I. M. a N. R. nevyplýva nemožnosť prognózy resocializácie a u obžalovanej V. R. resocializácia nie je vylúčená. Týmito skutočnosťami súd odôvodňuje okolnosť, že obžalovaným neukladal trest odňatia slobody na doživotie a najmä ho neuložil obžalovanej V. R. ako to v závere záverečnej reči navrhol prokurátor.

Pri zaraďovaní do výkonu trestu odňatia slobody postupoval súd u všetkých štyroch obžalovaných podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a na výkon trestu odňatia slobody ich zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, lebo všetci štyria obžalovaní boli odsúdení za obzvlášť závažný zločin, ktorým trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona nepochybne je. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by svedčili pre to, aby súd obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu s miernejším stupňom stráženia, než do akého patria.

Obžalovanej V. R. uložil súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti. Trestný zákon umožňuje uložiť tento druh trestu na jeden rok až desať rokov. Trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. V prípade odsúdenia páchatel'a o. i. aj za trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 2, ods. 3 alebo ods. 4 Trestného zákona, uloží súd tento trest v hornej polovici trestnej sadzby.

V danom konkrétnom prípade súd uložil obžalovanej V. R. trest zákazu činnosti spočívajúci vykonávať podnikateľskú činnosť, lebo trestnej činnosti sa obžalovaná dopustila v súvislosti s podnikateľskou činnosťou, na ktorú je potrebné osobitné povolenie. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj súhrnne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste zákazu činnosti a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanej i proti nej, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest zákazu činnosti vymieraný obžalovanej V. R. v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a síce vo výmere šesť rokov.

Pre úplnosť treba uviesť, že tento trest súd na základe § 42 ods. 2 Trestného zákona „prebral“ z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.03.2017 č.k. 4T/9/2017-395, z ktorého zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere troch rokov s uložením probačného dohľadu s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky a s povinnosťou v skúšobnej dobe nahradiť dlh štátnemu rozpočtu SR, v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica, vo výške 5.448,22 Eur a zrušil aj výrok o treste zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na sedemdesiatdva mesiacov.

Trestný zákon v § 76 ods. 1 ustanovuje obligatórne podmienky uloženia ochranného dohľadu, a síce, že ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky (§ 78 ods. 1 Trestného zákona).

Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, pokiaľ mali význam pre výrok o uložení ochranného dohľadu obžalovaným a slúžili im v tomto smere na prospech i proti nim, došiel súd k záveru, že obžalovaným N. G., I. M., V. R. a N. R. bolo potrebné obligatórne podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona uložiť ochranný dohľad, lebo ich odsúdil za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil súd ochranný dohľad všetkým obžalovaným na

najdlhšiu dobu, teda na tri roky, keď nenašiel také okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie ochranného dohľadu na kratšiu dobu. Naostatok tejto časti treba uviesť, že podľa § 79 Trestného zákona ochranný dohľad zaniká uplynutím času, na ktorý bol uložený, alebo dňom, ktorým nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, že sa podmiennečne prepustený osvedčil. A napokon, podľa § 80 Trestného zákona súd môže upustiť od výkonu zvyšku ochranného dohľadu, ak nepovažuje jeho ďalší výkon za potrebný.

Poškodená V. B. neuplatnila včas a zákonom predpísaným spôsobom voči obžalovaným nárok na náhradu škody ako to má na mysli ustanovenie § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 29.09.2016 (zv. 6 č.l. 1103-1113) po poučení o nároku na náhradu škody uviedla, že sa chce poradiť s právnikom a potom dodatočne sa vyšetrovateľovi k tejto otázke vyjadrí. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu po skončení vyšetrovania zo dňa 07.04.2017 (zv. 15 č.l. 3124-3125) vyplýva, že poškodená sa k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu nedostavila. Ani pred súdom sa návrh poškodenej V. B. v porovnaní s prípravným konaním nijako nezmenil, lebo pre jej neprítomnosť súd jej návrh na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2017 (zv. 17 č.l. 3375) podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku prečítal a aj jej výpoveď ako svedkyne súd prečítal postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2017 (zv. 18 č.l. 3521).

Poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku).

Ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri (§ 288 ods. 1 Trestného poriadku).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd potom nemal podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, a preto poškodenú V. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže rozsudok odvolaním napadnúť len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.